

ANUL XXVI, SERIA II
NR. 6389
8 PAGINI - 30 BANI
SÎMBĂȚĂ
29 NOIEMBRIE 1969

Tovarășul Nicolae Ceaușescu a primit pe ambasadorul Iranului

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, a primit vineri, 28 noiembrie 1969, pe ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Iranului la București, Soltan Sansandaj, la cererea acestuia. Cu acest prilej a avut loc o convorbire, care s-a desfășurat într-o atmosferă cordială.

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

CONCLUZIILE DESPRINSE DE-A LUNGUL TRASEULUI STRĂBĂTUT
DE BRIGADA „SCÎNTEII TINERETULUI” — PLEDOARIE PENTRU :

SPRIJIN ACTIV ÎNDEPLINIRII PLANULUI ECONOMIC

Convorbire
cu tovarășul
IOSIF WALTER,
secretar al C.C. al U.T.C.

Ne mai despart câteva săptămîni de încheierea anului. De-a lungul traseului străbătut, brigada „Scînteii tineretului”, în această alcătuire, s-a oprit în întreprinderi, pe șantiere, urmărind la lucru tinerii angajați în efortul colectivelor de muncă de a îndeplini și depăși prevederile planului de producție, a înfățișat în mod deosebit asupra modului cum organele și organizațiile U.T.C. își exercită atribuțiile în acest domeniu, atât de complex, dar definitiv pentru capacitatea lor de orga-

nizare, de mobilizare. Înainte de a pune punct însemnărilor noastre am considerat util să încercăm a sintetiza sarcinile tineretului din industrie, din construcții, în perioada care a rămas pînă la sfîrșitul anului și în continuare, pornind de la imperativul eficienței, clarificată și subliniată de recenta plenară a C.C. al U.T.C. Așa s-a născut ideea acestei convorbiri acceptată cu amabilitate de tovarășul IOSIF WALTER, secretar al Comitetului Central al Uniunii Tineretului Comunist.

— Problemele supuse de dvs. spre examinare comună nu sînt, desigur, o clarificare reventilă asupra lor. Fără îndoială că în stabilirea a ceea ce avem de făcut sîntem obligați să pornim de la realitatea imediată din economie. Prevederile și fac eforturi deosebite pentru a raporta la sfîrșitul anului rezultate cît mai bune. Fiecare zi ne pune în fața succeselor înregistrate de oamenii muncii din diferite ramuri industriale, de pe șantiere. Există însă și o serie de neajunsuri. Aș aminti aici dintre cauzele care se manifestă negativ, nefuncționarea corespunzătoare a instalațiilor și utilajelor, necesitatea integrării a timpului de muncă, hiatusuri în cooperarea dintre întreprinderi și drept consecință, peintrarea în funcțiune a unor obiective care trebuiau să se realizeze.

În diferitele domenii pentru a spori eficiența acțiunilor proprii. Avînd în vedere timpul care a mai rămas pînă la sfîrșitul anului comitetele județene U.T.C., cunoscînd situația reală în fiecare întreprindere din județ și problemele pe care le ridică activitatea fiecărei întreprinderi trebuie să ajute la

(Continuare în pag. a III-a)

VIZITA PREȘEDINTELUI CONSILIULUI DE MINIȘTRI, ION GHEORGHE MAURER, ÎN MAREA BRITANIE

LONDRA 28. — Trimisii speciali Așepres, Nicolae Ionescu, Liviu Rodescu și Ada Gregorian, transmit Vineri dimineața s-au încheiat convorbirile oficiale dintre președintele Consiliului de

Ministri al României, Ion Gheorghe Maurer, și primul ministru al Marii Britanii, Harold Wilson. Cei doi șefi de guvern au examinat, într-o atmosferă de sinceritate și încredere reciprocă, probleme privind relațiile bilaterale și aspecte ale situației internaționale, aflate pe ordinea de zi a convorbirilor. La întrevedere au luat parte Corneliu Mănescu, ministrul afacerilor externe, Vasile Pungan, ambasadorul României la Londra, precum și Michael Stewart, ministrul afacerilor externe și Commonwealth-ului, și Denis Laskey, ambasadorul Marii Britanii la București.

După încheierea convorbirilor,

(Continuare în pag. a VIII-a)

UNITATEA DE ACȚIUNE A FACTORILOR CULTURAL-EDUCATIVI

Îmbunătățirea radicală a activității cultural-educative de masă, unul din dezideratele fundamentale ale etapei actuale, presupune coordonarea și unirea eforturilor tuturor factorilor educativi instituționalizați, realizarea — la toate nivelele — a acelei unități concrete în cadrul căreia fiecare factor responsabil, desfășurîndu-și activitatea conform menirii și sarcinilor sale specifice, să contribuie armonios la realizarea complexului proces educativ. Cum se realizează concret unitatea de acțiune a tuturor acestora — comitete pentru cultură și artă, organizații U.T.C., sindcate, in-

spectoratele școlare — și care sînt aspectele principale la diferitele nivele — județ, municipiu, comună — ale acestei unități? Iată întrebări la care am căutat un răspuns pe exemplul concret oferit de județul Iași. Trebuie spus că județul Iași poate fi socotit un exemplu concludent pentru modul cum, sub direcția îndrumare și conducere a Comitetului județean de partid, s-a pornit la realizarea cunoașterii reciproce a specificului și sarcinilor concrete ale fiecărui factor educațional, pe de o parte, iar pe de altă parte s-a trecut la planurile detaliate, curente și de perspectivă, care să confere unitate reală între-

gii activități cultural-educative de masă. Se poate spune că în județ s-au găsit acele forme și metode diferențiate (de la U.T.C. la sindcate și de la acestea la Comitetul pentru Cultură și Artă) care să corespundă atât categoriilor concrete de tineri cărora se adresează — muncitori industriali, elevi, studenți, tineri oameni de cultură și artă — cit și particularităților fiecărui centru urban. Corelarea planurilor de acțiune duce, în același timp, și la o diferențiere în funcție de au-

MIHAI PIȘCOCI

(Continuare în pag. a V-a)

SĂ DISCUTĂM DESPRE TINERETE, EDUCAȚIE, RĂSPUNDERI.

DIALOGUL I: APA NU ȘTERGE AMPRENTILE

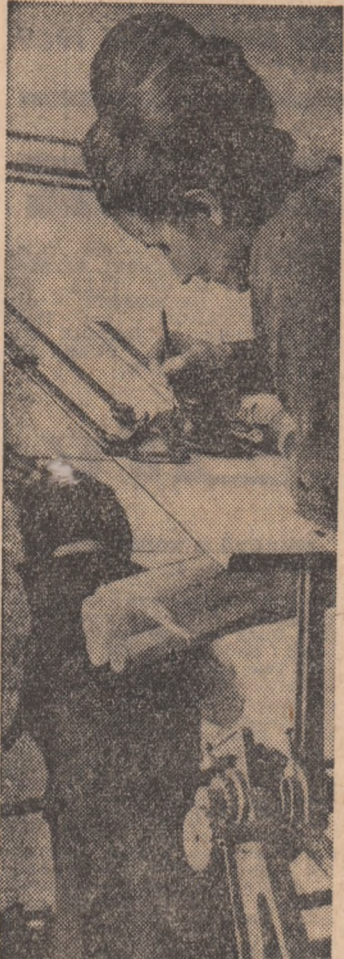
— Pe aici, prin gang. Închide poarta în urmă!
— Nu e nimeni în curte?
— Nicl vorba. Știu locurile. Putem lucra liniștiți.
— Drace! Ghițuș, la te uită ce grăbiți zăvărni!
— Ai dreptate, dar și noi sîntem zăvărni. Ți-l dau jos în trei mișcări. Tine-mă... Așa!
Acum viră tu mina pe șeam, ești mai subțire. Deschide! Ce naiba te moșmondește aita! Întră odată! Vin numaidecît. Stai să arunc gîrlajul în Soame. Nu trebuie să lăsam nici o urmă.
— Vai, Ghițuș, ce beznă!
— Am eu un chibrit!
— Bun. Uite și-un topor. Stai că rupe un lacătul.

TREI DIALOGURI ȘI O TĂCERE ÎN DOI

— Sst! Mai încet. Să nu se audă din stradă!
— Ai fost mare! Vino să te pup. Și hai să bem ceva, Sîntem în ditamal restaurantul.
— Ce bem?
— Bere. Nu-mi place să schimb băuturile.
— Numai să fim atenți. Să nu lăsam urme.
— Noroo! Și-acum, la treabă! Ce luăm? Inti ceva pentru inimă. Cînel-șase sticlute de cîniac. Tocmal bine, uite și o sacocă.
— Și ceva pentru suflet. Uite, țigări cîte ne poștește inima: „Specialități”, „Carpați” cu filtru. Eu iau și nisca ciococotă.
— Sîți ceva. Ghițuș? Mie mi s-a făcut foame. Ce-ar fi să prăjîm niște mîci?
— Halde! Frige-l tu, că te pricepi nițelul la bucătărie. Pînă atunci eu caut ceva pentru burdușul meu. Trebuie să fie pe undeva niște mîrșuri.
— Buni micli. Mai desfă o

OVIDIU PAUN

(Continuare în pag. a VII-a)

Munca de proiectant — muncă de bijutier. (În fața planșetei: Vasilica Ion de la I.P.C.M.)
Foto: C. CIOBOATĂ

ÎN PAG. IV-A:

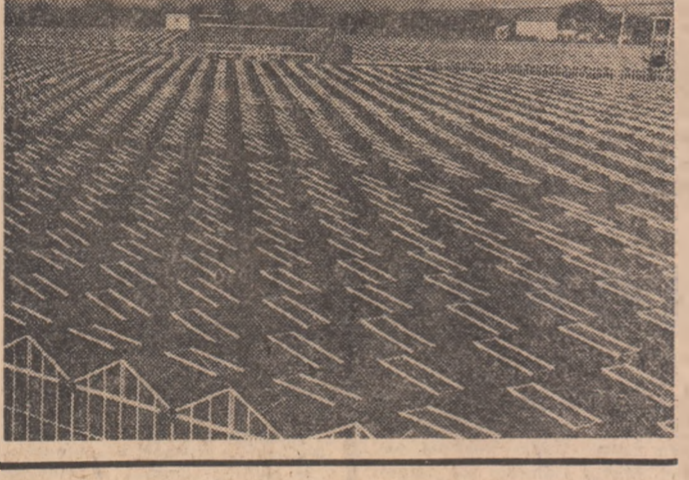
● ȘTIINȚĂ
— Legătura dintre sa-
baj, baraje și fertili-
zarea nisipurilor
— Sub valuri se ascund
milioane de tone
de hrană

ÎN PAG. V-A:
● „BIBLIOTECA
CINEFILULUI”

ÎN PAG. VI-A:
● De la OM la OM
de ION BĂIEȘU
● MARI PER-
SONALITĂȚI
DESPRE TINERI
ȘI TINEREȚE
— LEV IAȘIN

„JOC DE LINII” Foto: ION CUCU

PE ȘANTIERUL SERELOR DE LA IȘALNIȚA

Termometrul indică temperatură scăzută în activitatea constructorului

Neîndoielnic, grupul de sere de la Ișalnița este principala investiție din agricultura județului Dolj. Cuprinzînd 214 hectare, cu o producție marfă anuală de peste 130 tone la hectar, în echivalență roșii, un preț de cost pe gigacalorie numai la jumătatea celui cunoscut în unități similare și cu o mecanizare complexă ce va permite realizarea a 11,5 tone roșii productivitatea muncii pe salariat, serele de la Ișalnița sînt considerate unicat în România nu numai ca întindere, dar și ca producție și eficiență a investiției. Acum însă, cu câteva luni înaintea expirării termenului de predare către beneficiar a primei zeci de hectare de seră, alt-ceva decît date din proiect nu-ți sînt expuse. Nu, pentru că ritmul lent de lucru înregistrat în lunile din urmă n-a permis conturarea sub nici o formă a importanțului obiectiv din agricultura de stat a județului Dolj. Cele câteva utilaje aduse aici de către constructor (I.C.M.-6 Craiova), numărul redus de meseriași, lipsa a o bună parte din materialele necesare, absența inginerului șef al șantierului, tovarășul I. Terpezeanu (aflat pe un alt șantier încă nelnceiat) toate acestea n-au permis să se profite de timpul excelent al acestei toamne, constituie frîne serioase în realizarea scadențelor lucrărilor aflate într-o întîrziere de aproape 60 de zile. Se adaugă

nesoluționarea încă a problemelor de proiectare privind alimentarea cu căldură, deci neatacarea acestei importante părți a construcției, jocul de aia aprobarea și neaprobarea a căii ferate interioare atât de necesară nu numai beneficiarului dar și constructorului.
Răspunsurile date întrebărilor
GH. FECIORU

(Continuare în pag. a III-a)

REPORTAJ DE SÎMBĂȚĂ

I.
D imineața, decupîndu-se de pe cerul înalt și acoperind cu umbra ei mare cîteva dintre ultimele stiele ale nopții, Pietricica se pregătește să întîmpine soarele. Mă aflu în Piatra-Neamț, pentru încă o dată mă pregătesc să redovîn reportajul interesant de cîteva ocuri. Una dintre fișile de asfalt care se incrucează în acest oraș rînducut — îmi mai spun — se năpustește în mîntul cu o eleganță care tate respirația, străbate așezări care, în ultimii ani, și-au reconstruit fundamental ritmul existenței, întîlneste la mai multe sute de metri deasupra nivelului mării o mare în deplinul și adevăratul înțeles al cuvîntului și, totuși, sub ea mocnesc imperioase zgomotele înfundate ale copitelor cailor lui Alexandru cel Bun,

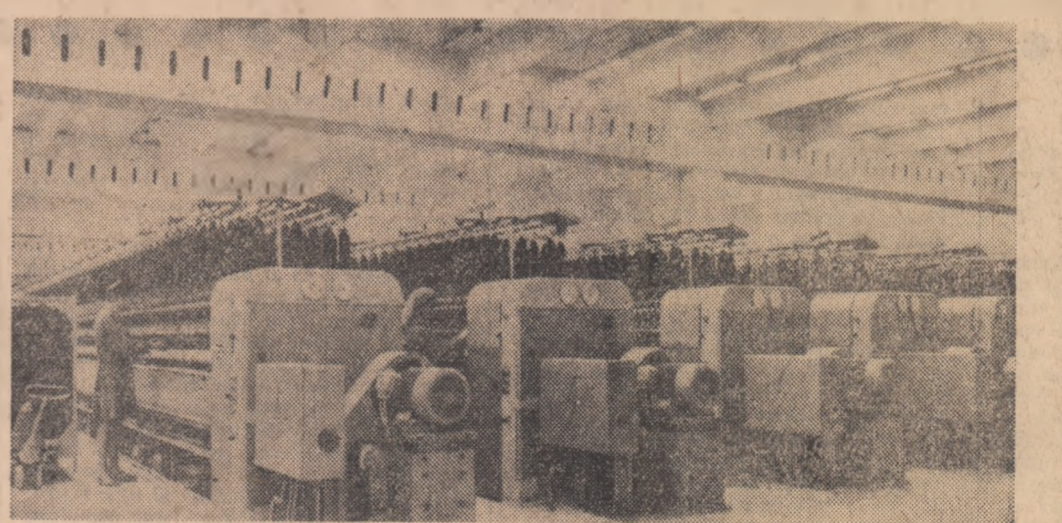
— Sublinierile de. ni se par binevenite. V-am ruga să vă referiți în continuare și la cîteva modalități concrete de atingere, de împlinire a lor.

— Să detaliez, deci. O problemă care trebuie să ne preocupe este nu numai lansarea unor acțiuni care pur și simplu fac ca omul să se preocupe de calificarea lui, care să-l disciplineze ci să înțelegem și acțiunile bine gândite, temeinic pregătite care să intervină competent în procesul de îmbunătățire a organizației și conducerii procesului de producție, a activității din întreprindere. Cum? În toate județele există după cum se știe cabinetele de organizare științifică a producției și a muncii. Comitetele județene U.T.C. trebuie să țină o strînsă legătură cu acestea, să folosească experiența acumulată

ITINERAR VOIEVODAL

Ștefan cel Mare și Petru Rareș. De-a lungul întregii văi a Bistriței am citorit izvoare nesecate de lumină și, totuși, luminile, aceleași și ca alădăta, ale mîndritii din Bistrița, cititorie a primului mare voievod moldovean și adăpost de o noapte al lui Petru Rareș, care ar fi putut să fie un mare voievod, continuă să ne abată gîndurile de la rosturile noastre de astăzi. Și se întîmplă astfel întrucit itinerarul pe care îl străbatem, dincolo de tot ceea ce dom mai clădi, va fi să rămîm — și nu odată nici o împietate în această credință — aceiași vechi itinerar voievodal,
MIHAI PELIN

(Continuare în pag. a II-a)

Aspect din secția filatură a Fabricii de stofe „Argeșana” din Pitești, intrată recent în funcțiune

TINERETUL ȘI CULTURA

Nu întrevăd soluția ideală conform căreia un absolut de școală medie ar putea să se decidă foarte ușor și foarte cu siguranță pentru o profesiune care nu numai să-i atragă, dar să-i se și potrivească pînă la sfîrșit. Cred că între dilemele adolescenței aceasta este una dintre cele mai mari; ce să mă fac? Fîință deși întrebarea e formulată mai elevat, chiar dacă aspiră a suna filozofic și sună, fiind o problemă reală de existență, indiferent că e roșită copilărește sau în dulce alint, fondul ei e același și este grav: ne putem oare alege orice profesiune? Problema disciplinei intelectuale este o chestiune strict obiectivă sau încapă în sine și factorul subiectiv?

CE SĂ MĂ FAC?

Posibilitatea opțiunii pentru o profesiune care ne place, pentru care sîntem dotați naturi? Activă profesional într-un mediu frecventat 80 la sută din tineri. Aptitudinile literare se manifestă tot mai evident în ultima vreme la o vîrstă a școlii încă, în paginile revistelor de specialitate încep tot mai mulți debutanți elevi. Nu știu căreia cauze exacte i se datorează această precocitate creatoare, nu știu din ce se trage maturitatea generațiilor tinere actuale, a ultimilor generații între oșprezece și douăzeci de ani, în orice caz constința de sine, corelația individului social cu

(Continuare în pag. a VII-a)

de SĂNZIANA POP

DE LUNI PÎNĂ DUMINICĂ

T.V.

Pe Shirley Mac Laine o vom revedea, de astă dată pe micul ecran, într-o comedie cinematografică realizată în anul 1968 și intitulată „Gambitul reginei...”

Shirley Mac Laine.

celelalte urmând a fi transmise spre sfârșitul lunii decembrie. Trebuie remarcat contribuția operatoarei Mircea Olteanu și Gh. Florea ca și a regizorului de emisie Boris Stegărescu la realizarea acestui spectacol.

ION PASAT

Regizorul Alex. Bocăneț lucrează pe platourile televizivului un nou show, având ca invitați pe Margareta Păslaru și Tereza Kesovitz.

I.P.

OCTAVIAN URSULESCU

LOTUL DE INTERPREȚI ROMÂNI PENTRU „CERDUL DE AUR”

S-a alcătuit „echipa” de interpreți români ce se pregătesc pentru „Cercul de aur” ediția 70 a Denise Constantinescu, Elena Neagu, Ceana Spătaru, Angela Similea, Dorin Anastasiu și Petre Ceambașu; dar numai doi dintre ei ne vor reprezenta în concurs.

AVANGRONICA

MUZICĂ UȘOARĂ

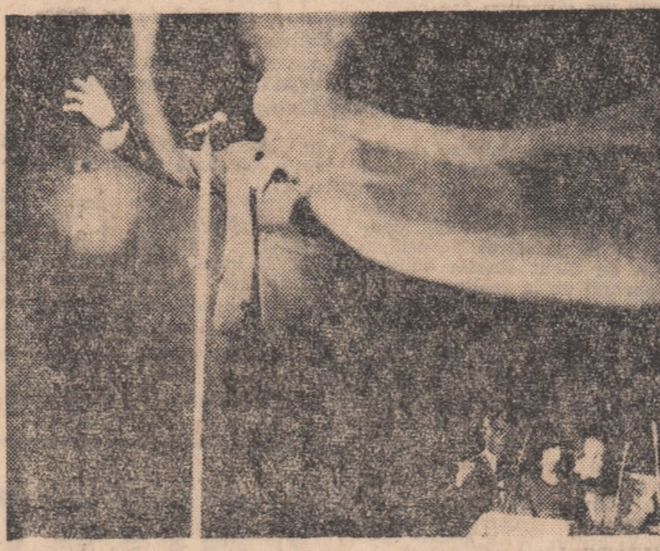
Eveniment artistic în premieră: în a doua jumătate a lunii decembrie, Clubul Arhitecturii (Clubul „A”) organizează un Festival-Concurs al formațiilor de muzică „pop” din țara noastră.

LA MAGAZINUL „MUZICA”. Afirm că, după luni de lărgănire, voi să-pun în vizinare nouă disc al formației „Phoenix” (Celelalte promisiuni au „măș” de pentru decembrie (Gigolo Clujului), fie pentru... primele luni ale lui 1970 (discuri cu Florin Bogardo, Mondial, Dorin Anastasiu și meciul Festivalului de la Constanța).

FILM

CIND SE AUD CLOPOTELE, film de autor al tinerului regizor iugoslav Antun Vrdoljak, distins cu medalia de argint la ultimul Festival internațional al filmului de la Moscova.

JOCUL CARE UCIDE, o coproducție franco-italiană, în regia lui Sergio Gobbi după un roman polițist de Bolleno-Narjac.

Vintule, cînt nebun... stai! Foto: EMIL COJOCARU

JUBILEURI LA CLUJ

Între 29 noiembrie și 2 decembrie, Clujul va sărbători o jumătate de secol de la înființarea Operei Române. Iată ce ne-a declarat în legătură cu acest eveniment directorul și șeful studiourilor, GHEORGHE MERIȘESCU.

ne-a preocupat a fost repertoriul. Respectiv tradiția, am deschis stagiunea cu premiera unei opere românești — Michelangelo de Alfred Mendelssohn; am ales câteva promisiuni de mare prestigiu în repertoriul universal, cum ar fi

Pe scena Teatrului Național din Cluj, primele cuvinte au fost rostite la 1 decembrie 1919. Așadar, o jumătate de secol de cînd luminile rampei acestui focar al artei și culturii strălucesc fără încetare.

Amintesc apoi necontenit de înșelămintea spre maturizare. Înșelămintea artistică, cit și ca abordare a unor maniere și stiluri noi, mai potrivite pentru comunicarea cu publicul contemporan.

OPERA ROMÂNĂ TEATRUL NAȚIONAL

Am dorit o stagiune jubiliară prin eforturile și mai ales realizările celor care vor contribui la succesul acestei stagiuni, ca moment de maturitate al instituției noastre, deși media de vîrstă a artiștilor este sub 30 de ani.

Cluj — Aida. În fine, au fost elaborate caietele-program și albume festive, se vor dezveli busturi și o placă comemorativă, se va organiza o expoziție documentară.

— Perioada de după Eliberarea a doborîdit în istoria teatrului direcții multiple și complexe ne spune VLAD MUGUR, directorul teatrului.

Problema cea mai importantă la ora actuală este, după părerea mea, grija permanentă întineririi a teatrului. Respectiv virtuozitatea valoroșilor actori mai vîrstnici ai acestei scene, am oferit tinerilor

despre „Funcțiile universității în societatea contemporană”; prof. dr. Stancu Stoian a prezentat comunicarea „Probleme ale învățămîntului superior contemporan”; conf. dr. George Văideanu, directorul Institutului de Științe Pedagogice, a vorbit despre

(Urmare din pag. 1)

drumul de altădată al lui Alexandru, al lui Ștefan, al lui Petru... Mai ales al lui Petru Rareș...

II.

Măria-Ta, în Piața Îndrăgătită de tăine-său, înzestrată de al altare și zidurile care măsoară gloriei sale, mă aflu întors cu fața spre una dintre cele mai strîmte porți ale Moldovei, prin care puțin dintre cei pe care ni-l mai amintim au izbutit să treacă și să încalce hotarele Tării Tale și a strămoșilor tăi și harta pe care o am deschis pe genunchi, în ceasul acesta tulbure de dimineață, mă ajută prea puțin în a-ți reface drumul și temerile și speranțele cu care, în tulburare an 1047, cînd au venit asupra ta „Suleiman împăratul turcescu cu toată puterea sa și muntelui cu domnu său și sultanul cu tătarii împărănd și Tarnovșchii hatmanul cu oastea leșescă”, grăbeai spre Ciceu. Pentru că

mul tău de atunci vădește o noimă, cu atât mai mult cu cit a fost un drum mai altfel decît orice altul, cu durere de descrie și cu o și mai mare durere de limpezit în toate bucițele din care i s-au alcătuit făptura. Pentru că drumul, Măria Ta, cum singur ai aflat, iaste și el o făptură...

III.

A tubuzele care, din sfert în sfert de ceas, părăsesc Piața, calcă drumul de altădată al lui Petru Rareș numai prin la Vaduri. Altele, cele mai rare, pîtrund pînă la Vatra Dornei, pînă la Toplița sau pînă la Bicazul Ardelean, oprindu-se în muniș sau depășindu-și, prin încordare supremă a motoarelor cu care le-am înzestrat. De o parte și de alta a șoselei, satete se înșiră cochete, multicolore, lămoase, întregindu-se în peisaj și, totodată, sîrind din peisaj, oferindu-se fiecare privitorilor prin

gătesc să se ivească și mă puține despre cele care au fost, așa se dezvăluie a fi firea aceea noastră, și încă nu cred să întrezăresc vre-o împlinire în faptul de a mă răsuși, cit de cit, din această fire întoarsă

IV.

Măria-Ta, că ai purces drumul cel din urmă al primei tale domni din Tara de Sus, prea bine știi toți, și că vei mai porcede vreo dată să nu încerci a recunoaște lucrurile, pentru că lucrurile de astăzi, atita de cit le-am învălmaș în căutarea puterii noastre de acum, mint cu un sirg mai sporit decît lucrurile de odinioară, aproape de la o zi care trece la alta, și Piatra s-ar putea să nu mai fie chiar așa cum știi, și tu ca și tăine-tău, că este Piatra, și s-ar putea să te rătașești, spre neputință și dezamăgirea noastră, a celor de azi. Încălecat-ai, astfel, Doamne, pe pragul închi-

diata apropiere a centralei electrice de la Stejaru a hidrocentralei de la Bicaș, împreună cu tînărul hidrolog Virgil Apopei, cercetător al Stațiunii de cercetări biologice, geologice și geografice „Stejarul” străbat încăperile fostului palat al lui Alexandru Lăpușneanu, oiztețe laboratoare înzestrate cu cea mai modernă aparatură de investigație științifică, privește îndelung zidurile îngrigite de timp ale celor două biserici înalte ca nelumea, una peste cealaltă, admiri penajul unor păsări cunoscute în împrejurimi, dintre care unele zbură deasupra acestor locuri abia de cîțiva ani, venind tocmai din nord, din Scandinavia, ascultă cuvintele ihtiologilor care-mi vorbesc cu competență despre perspectivele piscicole ale locurilor care se întind de-a lungul văii rectificate a Bistriței și, din nou, îmi plîmb privirile peste mucițele sobre din piatră din care se încheagă citiora celui care și-a spintecat boierii cu același sirge rece cu

aval de lacul de acumulare de la Izvorul Muntelui-Bicaș, mă înțiază și în istoria lăcășului prin citorretea căruia sursul Alexandru Lăpușneanu speră să-și răscumere odihna de dîncolo de moarte. Ce se poate spune în plus despre această tulburătoare întreprindere de planuri istorice decît că un timp se trage în mod necesar din altul, că faptele oamenilor, toate, se împlinesc la vreme lor și niciodată mai devreme sau mai tîrziu și că dîncolo de fapte sau alturi de ele cuvintele nu mai au nici o valoare?

VI.

Și cu durere mă străduiesc a scrie, Măria Ta, că drumul turcului avea o vreme ce atît de repede și-a fost căzută în spate. Vineri, în a 12-a zi a lunii august, sau Războiul evvel, cum îi spune el, în anul,

relii kapdan Sian-Pasa, a fost norocul; și dacă Iahipașoğlu Mehmed-ber, trimis pe urmele tale, n-a știut să-ți taie calea și să te prinză, a fost noroc; și dacă la mănăstirea Bistrița, unde, după spusele aceluia care a fost Macarie, episcop de Roman, Măria-Ta „jușind înspăimîntat, cu toată graba, tre-cînd pe la spatele turcilor, a fost primit fără împotrivire, către seară” și ca să scapi ai aruncat în urmă-ți galbeni, ca să le dai de treabă, a fost înțelepciunea Ta, Doamne. Pentru că cine scapă din Bistrița după peste Straja, și peste cei din Straja n-a trecut nimeni, niciodată, pentru că de aceea e hramul satului al sfintei sulițe și spre Curtea tului ar încordat în săgeată, să aștepte Curtea din Piatra, și dacă nici curtea aceea, atunci ce altceva s-ar mai putea apăra. Și dus ai fost, Măria-Ta, parcă pentru a te mai întorace, altfel decît ai plecat, prin poarta din dos a mănăstirii Bistrița, peste apa care curge sub zidurile ei, deasupra piciorului lui Vodă, prin stîna în care și s-a dăruit un cal, și pînă la Piatra Teiului, la poalele Muntelui lui Petru, al tău adică, de unde și te pierde urma. Dar ai ajuns la Ciceu și din citoria celui ce a îndrăznit ce n-ai îndrăznit, să-ți taie pe violenți întocmai ce pe dobitoace, îți mai priveșc o dată drumul, înaintea de a coborî în valea prin care ai trecut cu gîndul la întoarcerea care nu a întîrziat.

VII.

Dacă acum este seară și luminile din valea din ce în ce mai îngustă a Bistriței se aprind pe rînd, hrănindu-se parcă din bezna care ne înconjoară și, totodată, sfîdnid fără milă această beznă. Centrala electrică de la Bicaș, asemenea unui salon în care se consumă un carnaval fără sfîrșit, rămîne în dreapta, sub muntele prin inimă căruia un lung tunel de aducțiune îi furnizează apa. Apoi intrăm în Straja și, dîncolo de Straja — alte ate, alte izvoare de lumină, împlîndu-și culmea în marelă baraj de la Bicaș, care, încă o vreme, pînă cînd alte citorii contemporane îl vor înfrînge justificata trufie, va rămîne una dintre cele mai importante surse de energie hidroelectrică ale țării. Drumului acestuia, pînă pe chaturile porturilor care s-au tot pe fărmurile mării din muniș, și este dat să îlustruze, cu o superbă elocvență, am-plioarea drumului nostru către progres și prosperitate și în întîmpinătorii fișile lui din asfalt încălecat drumurile de odinioară, călăriile din vechime, lucrurile prin care s-au perindat covecozii, întru cîinst și gloria acestui popor.

REPORTAJ DE SÎMBĂTA

ITINERAR VOIEVODAL

tot ceea ce timpul nostru a încestit mai nobil în ele: demnități, încredere în puterea locului de a germina, rîspă de bunăstare — toate ale oamenilor. În dreapta — coastele domoale care, dîncolo de marginea în care se sprijină vederea, devin muniș, iar în dreapta — Bistrița zăgăzuită, gîtuță din loc în loc de baraje, risipindu-se în lacuri întinse, ca Bîtea Doamnei, Vaduri sau Pingărași, și readunindu-și apoi apă în noua ei mîncă. Și știu că, mai devreme sau mai tîrziu, înainte, privirile mi se vor sprijini — pentru a cita oară? — de trupul imens al barajului hidrocentralei de la Bicaș, de ogînda de apă care apasă pe umerii lui din beton monolit și, încă o dată, încerc să întrezirîz întreaga acestei clipe. Ca și cum citiorii mai noi ar fi vechi de cînd lumea, ca și cum cele ce adăcărat vechi abla s-ar dori tălmăcite și sculate din praf și umbra în care se învîduie. Căci știm, într-adevăr, că multe despre cele care sînt și care se pre-

nat neatmării acestui neam al porților Sucevei, înconjurat din toate părțile de acei pe care-i scooteai ai tăi pînă în madaua oaselor și care, ca să te înșele mai mult și cu aleasă incușită, și-au potrivit și scările la virful cel împăfruit al cînzelor și n-ai știut atunci și nici n-ai bănuț măcar că în urma ta Suceava nu va mai fi Suceava, ci o cetate ca oricare altă, umplută pînă la creștele zidurilor sale cu lemnul uscat al trădării, în care flacăra neostivită a vicleniei celor care te-au vîndut, a boierilor tăi preacîștiți, va aprinde un foc fără seamnă.

V.

Po stînga șoselei care urcă spre Bicaș, mîndștirile se sînt lanț: Bistrița, Bisericiani, Pingărași și cea care a fost, cîndoa, pînă în clipa în care s-a împlinit ceea ce oamenii de aici numesc marea dintră muniș, Buhalnîța. La Pingărași, în ime-

care ar fi spintecat un păstrăv pescuit în apele reci despre care cel mai mare istoric al acestui neam a spus că „nu fuge, nu se strecoară, nu curge, ci plutește regal supț straja munișilor”. Cum s-a putea scrie — mă întreb — despre această ciudată întîlnire între cea ce s-a născut astăzi și ceea ce durează de cîteva secole, despre acele realități care nu numai că încep nestîngerite una în alta, dar nici măcar nu pot fi alăturate încă în același gînd și îmi spun că viața de astăzi, așa cum mi se dezvăluie ea, a acestui țîntuț care o înțelegere superioară și, dacă se poate, rînduri care să nu strînească îlaritate avansind comparații geografice și seci. Același portar care mi-a verificat legitimității și m-a introdus în biroul directorului Stațiunii de cercetări „Stejarul” mi-a oferit și cheia bisericii fostei mîndștiri Pingărași. Același Virgil Apopei care mi-a explicat detaliat tendințele proceselor de erozie și sedimentare ale văii Bistriței, în

tot după număratoarea păgînilor, 945, „expediția prea slăvituții pașășah Soliman cu oștile sale norocoase și victorioase pentru cucerirea Moldovei”, după cum ne încredințază ruzname-ul seos la iveală de nișangului Ahmed Feridun Ruknzedad, deja poposea la Balic, iar tu, Doamne, poate nici nu te gîndeai să porcezi pe calea Ciceului. În a 6-a zi a lunii următoare Rubulub, păgînii trecînd Prutul, și rădicăseră citorile de popas la Făclău și poate că abia în ziua aceea te-ai încumetat să pleci, dar era prea tîrziu, Măria-Ta, căci, de atunci înainte, numai norocul și locul și iștețimea te mai puteau scoate la o margine din care încă să mai vezi lumina înaltă a acestui soare cald. Și dacă te-ai hotărît să pleci atunci, cînd oastea lui Soliman cel Mare, pregătindu-se să cuprîndă Suceava, „au înaintat pînă în șesul urdușului Iacă, unde a venit Sahib-Chirai cu 100 000 de țitari”, mînturie așezînd Rustem-Pașa, fratele ma-

„DORIM SUCCES, DAR NU CU ORICE PREȚ“

În ultima parte a anchetei, l-am solicitat pe tiner să gândească asupra sa, devansând prezentul care-l situează în sfera proiectelor, plasându-l în momentul împlinirii. N-a fost pur și simplu o invitație la fantezie, vroiam să-l vedem cum se vede el, cel de după 18 ani, și am întrebat:

V. Ce înțelegem prin expresia „avea succes în viață“?

Răspunsurile la această întrebare neputând fi delimitate pe categorii (datorită subiecților n-au răspuns, ceea ce reprezintă o la sută), trecem direct la citirea cititorilor:

● A deveni ceea ce dorești și a avea satisfacția utilității în societatea din care faci parte. A-ți îndeplini, dacă nu toate, măcar o parte din așteptările. A-ți îndeplini, poate, măcar una. (C.S. Brașov)

● Înseamnă a face ceva în folosul omenirii. Ceva care ți-ar da dreptul, la sfârșitul vieții, să ai certitudinea că lași în urmă ceva trainic, care să servească și viitorului. (V.F. Brașov)

● Să fii un om care reușești în toate, care îți realizezi idealul pe deplin. Un om pe care-l apreciază toți. Un om care a reușit în muncă lui și și-a făcut viața așa cum și-a dorit-o. (C.M. București)

● A avea succes înseamnă a avea noroc. (P.F. București)

● A fi omul potrivit la locul potrivit și a-ți găsi marea iubire. (U.M. București)

● A reuși să atinzi cu mână, rind pe rind, toate proiectele pe care ți le-ai făcut. Desfășurând succesul în viața al aceluia care au privit umil și mers slugarnic. (N.M. București)

● A obține ceea ce dorești. (N.F. București)

● Întrebarea conține o eroare în termenii formulați deoarece te spitește să crezi că în dobândirea loului în societate, în viață, ai intra elemente de hazard, ca și cum te-ai aștepta să-ți iasă primul loc la loterie. Răspunzând totuși la întrebare: prin succes înțeleg valorificarea compunții și obiectivă a calităților reale ale personalității umane. (R.E. Brașov)

● Înțeleg prin „a avea succes în viață“, a te realiza pe deplin ca om în cadrul societății, a fi un om indispensabil acesteia. Este foarte greu deoarece aproape nimeni nu este de neînlocuit. (H.S. București)

● A realiza în așa fel, încât conștiința ta să fie mulțumită și curată. Dacă ai conștiință! Dacă nu, totul înseamnă căpăturală și nu succes. (P.O. Brașov)

● Repetăm, tinerii își afirmă dorința de a avea succes. Am aflat-o din răspunsurile la întrebarea precedentă. Revenirea la ideea de „succes în viață“ ne ajută să urmărim nu numai un mod de gândire ci și trăsături de caracter care se stabilizează la vârsta aceasta. Subiecții noștri nu sunt dispuși să plătească pentru succes prețul abdicării de la condiția de om al societății noastre. N-ar plăti succesul cu cinstea, trădarea de față, demnitatea de om, onoarea, trădarea idealului. Un comentariu în plus ar fi de prisos.

că nu toți oamenii pot fi vir-furi, își fac un act de conștiință din a „servi temeinic bazei“.

Nu e nimic de reproșat în faptul că toți își doresc succesul în viață. E un prim pas spre dobândirea succesului și dovedește ignoranța totală a variantei trailului șters, mediocr, lipsit de strălucire. Pe ici, pe colo, descoperim semnul egal între succes și noroc. Dar nota dominantă vizează realizarea lor plenară încă, „să la-se în urmă ceva trainic care să servească și viitorului“.

VI. Care este prețul pe care nu ți-ai plăti în nici un caz, chiar cu riscul de a nu avea succes în viață?

Prețul pe care nu l-ar plăti	In cifre absolute	In procente
— Cinstea	35	16,5%
— Viața însăși	24	12%
— Demnitatea de om	18	9%
— Onoarea	3	1,5%
— Trădarea de față	17	8,5%
— Trădarea idealului	15	7,5%
— Parvenitism	4	2%
— Trădarea încrederei și a dragostei celor din jur	4	2%
— Renușțarea la principii	7	3,5%
— Cumpărarea succesului	4	2%
— Autotărădare	3	1,5%
— Fericitatea	5	2,5%
— Omenia	6	3%
— Urmilașia	1	0,5%
— Servilism	1	0,5%
— Răzbinarea	1	0,5%
— Laștatea	1	0,5%
— N-au înțeles	5	2,5%
— Nu s-au gândit	11	5,5%
— N-au răspuns	29	14,5%

reguli de conduită pe care fi-le-ai propus de la primii pași în viață. Înseamnă credința în maturitatea tinereții tale, respect pentru „tre-cutul“ tău pentru a nu-ți trăda viitorul. (N.M. București)

● Odată ce și-ai ales un ideal în viață, ar însemna să-ți lași dacă nu ți-l-ai respecta. Cum poți fi om credincios cauzei populare dacă nu-ți ești, în primul rând, credincios ție însuși? (H.T. București)

● A-ți rămâne credincios ție însuși, înseamnă a rămâne același în orice împrejurare — favorabilă sau nefavorabilă. A fi cre-

reguli de conduită pe care fi-le-ai propus de la primii pași în viață. Înseamnă credința în maturitatea tinereții tale, respect pentru „tre-cutul“ tău pentru a nu-ți trăda viitorul. (N.M. București)

● Odată ce și-ai ales un ideal în viață, ar însemna să-ți lași dacă nu ți-l-ai respecta. Cum poți fi om credincios cauzei populare dacă nu-ți ești, în primul rând, credincios ție însuși? (H.T. București)

● A-ți rămâne credincios ție însuși, înseamnă a rămâne același în orice împrejurare — favorabilă sau nefavorabilă. A fi cre-

reguli de conduită pe care fi-le-ai propus de la primii pași în viață. Înseamnă credința în maturitatea tinereții tale, respect pentru „tre-cutul“ tău pentru a nu-ți trăda viitorul. (N.M. București)

dincios idealului, înseamnă o principala trăsătură a caracterului și fi virtutea. E greu pentru oameni? (H.S. București)

NU

● Nu consider că trebuie urmat acest principiu deoarece proiectele pe care le ai se pot schimba pe parcurs. (S.E. București)

● Mi se pare nedialectic dic-tionul. Situațiile se schimbă, omul se schimbă. Or, trebuie să-ți săi te adaptezi situațiilor. (D. I. București)

Subiecții noștri au acuzat dif-ficultățile întrebării și poate de aceea unii au definit greu noțiunea iar alții, în proporție de 28 la sută, au ezitat să răspundă. Și totuși, introspecția i-a determinat pe mulți dintre ei să nu lase fără răspuns o întrebare de o asemenea factură. Au gândit, intuind sensu-rile expresiei și au răspuns. Nu se consideră încă oameni împliniți, totuși, doresc să-și rămână credincioși lor. Poate că cea mai exactă concretizare a principului „a-ți rămâne cre-dincios ție însuși“, evident pen-tru această vîrstă, îl aparține lui N. M. din Brașov: „În-seamnă credința în maturita-te tinereții tale, respect pen-tru „tre-cutul“ tău, pentru „a nu-ți trăda viitorul“. Tradus în limbajul celor 71 la sută care au răspuns afirmativ, înseam-

„Tinerețe“. Foto: EMIL GOJOCARU

noastre de către constructorii, ca întotdeauna în astfel de situații, îmbracă haina puțin onorantă a justificărilor, doar pe aici pe colo colorată în roz de angajame-n-te de felul: „vom face tot ceea ce depinde de noi pentru a depăși această situație critică, sau, vă asigurăm că la termenul scadent totul va fi gata. A prezenta și crede toate aceste frumoase vorbe fără a fi dublate de măsuri concrete de intervenții palpabile, acum, în momentul cînd condițiile de lucru se îngreunează, înseamnă să fim numai entuziaști, lipsiți de măsura proporției, de ob-iectivitate în aprecierea întregu-lui complex de factori. În zilele cu soare uitatele mai mult au stat decît au lucrat. Oamenii nu tot așteptat semnalul declanșării pe un front larg a lucrării. Pînă la 20 noiembrie, de pildă, din fișele tehnice ale scrierilor și buldozerelor rezultă că, aceste n-au funcționat decît cu jumă-tatea din capacitate, iar statele de salariu stau măturie afirmației că productivitatea celor aflați pe șanțier a fost în toată această perioadă departe de ceea ce s-ar considera multumitor. Pînă cînd va dăinui această situație?

Pe șanțier lucrează aproximativ cincizeci de tineri, dar aceștia nu sînt încă constituți într-o orga-nizație. Lipsind acel catalizator în inițiativă, al acțiunilor profesio-nale organizatorice care este orga-nizația, adunarea generală, ca-pacitatea lor de intervenție pen-tru rezolvarea problemelor de producție este mult diminuată. Și cite probleme nu se ridică pen-

trul tinerilor de aici! Unii dintre ei participă pentru prima dată la executarea unui asemenea gen de lucrări — deci cursuri sau alte forme de pregătire profesio-nală s-ar impune cu precă-dere. Alții, crează probleme ce privesc integrarea în efortul general — și, acțiunile e-ducativă în rîndul lor ar avea tocmai efectul mortarului în a-

(Urmare din pag. 1)

elaborarea unor măsuri con-crete care să influențeze elimi-narea acestor deficiențe, elimi-nând pînă la sfârșitul anului fișiere întreprinderi să-și rea-lizeze planul.

— După cum știți despre o serie de experiențe în acest sens a relatat și brigada noastră în articolele sale. Posibilități există deci.

— Și mai pot fi alăturate multe altele. Sînt numeroase organizațiile U.T.C. din țară care au întreprins măsuri con-crete. Aș putea să vă dau exemple în județul Sibiu, în municipiul București, în județul Arad, de exemplu, s-au în-ființat colective pe planu mu-nicipiului din care fac parte și activiștii al U.T.C. și care con-trolează în permanență modul în care se desfășoară procesul de producție și modul cum tîne-rii folosesc timpul de lucru. Acest ajutor diferențiat, în ra-port cu problemele pe care le ridică activitatea fiecărei în-terprinderi se evidențiază ca hotărîtor, cel concretizîndu-se în foarte multe forme și ac-tiuni în fiecare loc de muncă. E bine să folosim aceste exem-ple pentru a invita organele, organizațiile noastre la a pro-blema mai bine propriile posibi-lități, pe planul ideilor, ori-

entîndu-le în spațiul produc-tiv.

— Plenara a acordat un spațiu larg sarcinilor organizațiilor U.T.C. de pe șanțiere. Cum cre-deți că trebuie acționat concret la acest capitol?

— Pe plan central noi am avut deja o discuție la Minis-terul Muncii. Am căutat să aflăm care sînt obiectivele aflate în construcție, ce pro-bleme se ridică în activitatea produc-tivă pe aceste șanțiere. La fiecare minister economic ne-am interesat apoi întrebînd care sînt obiectivele pe care trebuie să le sprijinim noi în mod deosebit. Fiecare comitet județean este în posesia acestei situații și în această perioadă deja s-a acționat în multe locuri pentru a asigura forța de muncă necesară la obiectivele respective. Aici nu mai e cazul să afirmăm posibilitățile noastre, la darea în funcțiune la termen a obiectivelor respective.

— Noi am urmărit în mod special această problemă pe care ne-am deplasat. Concluziile sînt foarte dif-ferențiate. În unele locuri impor-tanța problemei a fost bine asimi-lată iar rezultatele sînt vizibile. În altele puțin...

Din păcate, pe această linie a aplicării măsurilor ple-nare cunoaștem că deși a tre-cut ceva timp, nu peste tot s-a acționat activ. Nu mai pu-tem accepta acum să vorbim despre ce se poate face. Tre-buie acționat activ și în pro-spectivă. Nu este vorba de 10 zile, de o lună sau două. Dar sînt atele ce aparțin momen-tului. De aceea și eu m-am referit în mod special la ceea ce trebuie să ne preocupe pe ora actuală pe noi. Practic acest plan de măsuri stabilit de plenară, fiecare punct din acest plan trebuie să constituie un plan separat de măsuri. Acest lucru dacă nu va fi în-țeles și concretizat, totul riscă să rămînă la nivelul generalită-ților. Abia acum urmează par-

cialiști și aproape 2.000 de mu-nitori! Cînd se va hotărî benefi-ciul s-a dea curs rezolvării a-cestor probleme pe drept cuvînt considerate punctul nodal al suc-cesului ce se dorește obținut? Intrucîi cei mai mulți dintre vi-torii lucrători în seră vor fi cre-ruți din locuitorii satelor din împrejurimi, iar încadrarea lor se va impune abia în a doua parte a anului 1970, sugerăm ideea pregătirii acestora în perioada iernii cînd nevoia producției în cooperative agricole din care provin nu-i solicită, iar în cele două hectare de seră ale stațiunii experimentale din vecinătate se execută întregul complex de lu-crări a unui ciclu de producție. Procedîndu-se astfel cîștigul va fi de ambele părți. Pentru acest-a se impune o muncă desfășu-rată cu răspundere puternic ac-cordată în perspectivă. Cuprinde-rea printre cei recrutați a unui mare număr de tineri, îndeosebi dintre absolvenții școlilor cu pro-fil agricol — astăzi ocupați în alte sectoare ale sferei produc-tiv-e, se impune ca o soluție, cu in-fluență pozitivă asupra activită-ții viitoare în serele legumico-le. În acest sens, conjugarea efortu-lui comitetului județean U.T.C. și al organizațiilor de tineret din satele aflate în apropierea com-plexului de sere la preocupările conducerii întreprinderii se im-pune ca una din sarcinile celei mai importante.

...La Îșlănița, acolo unde se va vorbi de existența unei veri ve-nice pe 214 hectare, deocamdată ne întîmpină... rîceala construc-torului, unilateralitatea preocu-părilor beneficiarului. Pînă cînd P-

te practică și în general mun-ca, și evident controlul asupra modului în care se aplică. A fost un capitol deficitar pe a-ceastă linie că nu s-a trecut într-un mod organizat la clarifi-carea problemelor din plena-ră la nivelul județelor, municipi-ilor, orașelor, de instruire a acestora și atunci sigur că multe lucruri nu au ajuns con-cret la nivelul organizațiilor și tinerilor unde, de altfel, se hotărîște soarta acestor mă-suri.

— Există o prevedere în planul de măsuri care angajează răspun-derea tuturor organizațiilor U.T.C. pentru a aduce o contribuție ac-tivă la realizarea integrală a pla-nului în acest an, odată cu crea-rea condițiilor desfășurării norma-le a activității productive în anul viitor încă de la începutul său.

— Realizările din anul curent sînt baza pentru continuarea acestui acțiunilor. Sigur sînt multe probleme care intervin și pe care trebuie să le abia în vedere și organizațiile noastre de U.T.C., ele au datorită să pornească de la cunoașterea sarcinilor pentru anul noul an. S-au desfășurat, după cum se știe, dezbaterile cîștigului de plan pe anul care urmează. Aceste dezbateri au permis organelor U.T.C. de a cunoaște aceste sarcini. În foarte multe locuri, în multe adunări ale salariaților vreau să spun și U.T.C.-ul a avut o poziție activă în sen-

conomice în ansamblul de mijloace subordonate scopului de care discutăm acum — ridicarea con-ținutului pregătirii profesionale. Cum vor derula lucrurile pe ace-aastă direcție?

— Propaganda tehnico-eco-nomică, propaganda profesio-nală de fapt, dacă nu va fi bine condusă noi nu vom face decît sporadic niște lucruri, fără a putea culege însă rezul-tatele așteptate. Adevărat, nu noi sîntem principalii factori care să declanșăm acțiunile. Sînt instituții, însăși conducerile întreprinderilor, ale mi-nisterelor, care au atribuții foar-te precise. Ceea ce am dori să concentrăm eforturile tuturor factorilor, ale organizațiilor U.T.C., cunoscînd preocupările tinerilor, cunoscînd o serie de probleme care îi interesează, pe care le solicită, acoperînd diversele domenii ale receptivității lor. Propaganda tehnică și economică o vom desfășura în două direcții. În primul rînd cu tinerii care sînt calificați într-o profesie sau alta și prin urmare au deja un bagaj de cunoștințe, sînt pregătii de cunoașterea domeniului de lu-crare într-un domeniu econo-mic anume. Evident că sîntem preocupată de mijloci accesibili la cartea tehnică — domeniu în care există deja o bună ex-periență a concurenței. Cartea care conține „producția“, de a obține pe tineri să apeleze la mijloacele de informare la în-

demnă. Neapărat, problema comportă diferențieri, în ra-port de pregătire fiecăruia, într-asa fel pentru muncitorii, alții pentru ingineri. Precon-diții de asemenea extinderea cluburilor tehnice.

— Să ne oprim asupra acestei forme.

— Precizez din capul locului că, așa cum gîndim noi, club-urile tinerilor ingineri și tehni-cieni nu înseamnă o clădire sau o încălzire și un spațiu de lucru sau organizația U.T.C. și ote-ră acestor tineri de a-și des-fășura activitatea, să organize-ză sesiuni științifice, să se pre-zinte referate legate de produc-tivitate, eficiență după o perioadă de lucru. Aceste cluburi oferă posibilitatea ca aici tinerii să-și perfecționeze cunoș-tințele — nu atît de solide din păcate la mulți tineri — de limbă străină. Aceste cluburi se pot organiza la nivelul în-terprinderilor și al orașelor, de-pinde de numărul tinerilor in-gineri, al specialiștilor.

Al doilea aspect: să ne adre-săm acelor tineri care nu sînt încă încazăți încă, să participăm așadar la acțiunile destinate orientării lor profesionale. Nu întîmplător, este stabilită în planul de măsuri al plenarei această prevedere a contactului direct dintre întreprinderi și școlă, asigură aici intervenție și școala și familia dar indiscu-tabil și organizația U.T.C. poate și trebuie să intervină. Organi-zatia U.T.C. în perimetrul pro-pagandei tehnice va trebui să acționeze în rîndul celor care sînt necuprinși în sfera pro-ducției, al celor ce sînt pe bîncile școlii și mai ales pentru orientarea lor spre meseriile direct productive. Este un do-meniu foarte vast în care pu-tem acționa.

— Înțelegem că, în conceperea și urmărirea sarcinilor ce revin organizațiilor U.T.C. în domeniul muncii cu tineretul din economie un rol deosebit revine secțiilor de specialitate nou create în cadrul comitetelor județene ale U.T.C.

— Cîteva cuvinte doar legat de această chestiune. Evident că tot organul județean munici-pal al U.T.C. va fi cel care va conduce activitatea și în ca-pacitatea de a rezolva problemele tineretului din economie. Dar crearea acestor secții pentru proble-mele tineretului din economie are o importanță deosebită din mai multe considerente. Sec-tiile vor organiza la nivelul in-terprinderii, al județului, un instrument prin care bi-roul județean acționează în a-ceste probleme specifice ale ac-tivității tineretului din econo-mie sau mai bine-zis secția este chemată să sprijine practi-cile bioului județean în rezolva-rea problemelor specifice pe care le ridică activitatea comi-тетelor U.T.C. din întreprin-dere, este creierul, centrul de concepție, de elaborare, de ac-tiune specializată în acest do-meniu.

— Așteptăm cu nerăbdare să urmărim la lucru aceste orga-nisme și, firește, vom relata aspecte din munca dar mai ales roadele muncii lor în complexul obiectiv care-l reprezintă educația prin muncă și pentru muncă a tineretului.

— Sînt foarte bine că ple-nara noastră a avut loc la scurt timp după Congresul al X-lea al partidului. Programul econo-mic stabilit de Congresul al X-lea, programul dezvoltării multilaterale a țării, deschide luminoase perspective de afir-mare a tinerei generații. Este un drum deloc ușor, care pentru a fi parcurs solicită multă muncă, răbdare, abnega-tiune și de ce n-am pune-o, chiar sacrificii. La plenară s-a subli-niat acest lucru și în telegrama adresată conducerii partidului, tovarășului Nicolae Ceaușescu personal, s-a precizat că tîne-rețea noastră trebuie să vede propriul lui program și va în-treprinde cu dăruire și elan, cu hotărîrea de a munci fără preget pentru îndeplinirea lui.

— Este recunoscut rolul ce l-a acordat propagandei tehnice — e-

PUNCT CONTRAPUNCT „CEA MAI HARNICĂ ȘI PRICEPUTĂ CRES-CĂTOAREA DE PĂSĂRI“

La I.A.S. Avicola Crevedia s-a desfășurat faza finală pe județ a concursului „Cea mai harnică și pricepută crescătore de păsări“, organizat de Comitetul județean Ilfov al U.T.C. și Trusul zonal I.A.S. București. Finaliste — câștigă-toarele fazei pe întreprinderi. Opt concurențe s-au prezentat în fața juriului. O discuție cu cîteva participante înainte de concurs.

„Am emoții...“ — doar atît a putut să ne spună Angelica Stancu de la I.A.S. Avicola Buftea. „Deși numai de doi ani sînt crescătore de păsări sper să mă clasez pe un loc frun-tos“ — ne declară colega pre-cedentei interloautoare, Garo-fina Pavel. La o masă retrasă concurențele de la I.A.S. Avicola Mihăilești, discutau a-prins strict confidențial, pro-fesional, ceea ce ne-a făcut să nu le deranjăm. Am încercat să mai discutăm cu alte con-curențe. Toate însă doreau ca înainte de concurs să fie citi-mai puțin solicitate.

Stancu. A plecat handicapată de la prima întrebare, din cauza emoțiilor și s-a clasat abia pe locul IV. „La anul, dacă se mai organizează con-cursul, nici nu mă gîndesc să nu ocup primul loc“ ne spune. Cu un greu am reușit să ne strecurăm printre cei ce o felicitau pe câștigătoarea concursului, Elena Popescu. „Bineînțeles că mă bucur. Acest concurs de o înecunare a muncii mele de 7 ani. Dacă m-am pregătit în mod specia-l reviste de specialitate. După cum se vede mi-a prins bine“.

După concurs participanții și asistența au făcut o vizită la Fabrica de nutrețuri combinate a I.A.S. Crevedia.

Am solicitat părerea despre concurs a tovarășului Ilie Le-pădat, prim-secretar al Comi-тетului județean Ilfov al U.T.C. „Acest concurs pe care sperăm că într-un viitor apropiat să-l organizăm chiar de două ori pe an, gazde fiind prin rotație fiecare I.A.S. Avicola, are ca scop stimularea înțelegătorii cunoștințelor teo-retice și practice, ridicarea cali-ficării fiecărei lucrătoare, creșterea producției de carne și ouă. Locurile ocupate de concurenții în finală reflectă fidel rezultatele pe care le obțin în producție cele cinci I.A.S. Avicola din județ“.

GHICA SASU

ÎN ACTIVITATEA CONSTRUCTORULUI

SILE, directorul complexului de sere, a lăsat să se întrevadă că ceva — ceva s-a făcut, dar, sub-liniem cu majuscule, PAȘII SINT TIMIZI. Cei 9 ingineri stagia-ri trimiși la specializare în unități similare, conform normelor în vigoare nu vor putea lua în pri-mire serele-farmă lipsindu-le anii de producție, iar alții încă n-au fost recrutați pentru specializa-re. De asemenea, nu s-a întreprins nici o măsură în vederea recrutarilor și pregătirii muncitorilor ce vor lucra în seră. Și, vor fi ne-cesarî nu mai puțin de 100 spe-

GHICA SASU

IN EPOCA NOASTRĂ APAR ȘI SE DEZVOLTĂ MEREU ȘTIINȚE NOI
PRINTRE ACESTEȘI ȘI CEA A FLUIDELOR POLIFAZATE

HIDRODINAMICA FLUIDELOR POLIFAZATE — o știință modernă, care în ultimii ani, datorită varietății și eficienței practice a aplicațiilor sale, a căpătat o importanță deosebită. Ne-am adresat prof. dr. ing. VECE-SLAV HARNAJ, de la Institutul de petrol, gaze și geologie cu rugămintea de a ne prezenta stadiul actual al dezvoltării acestei discipline (N. B. După cum se știe prof. Harnaj este și președintele unui organism internațional — asociația crescătorilor de albine „Apimondia”. Dar acesta este hobby-ul său...).

tor discipline noi, proprii epocii noastre se înscrie domeniul „fluidelor polifazate”. După cum se știe, celor trei stări de agregare — solidă, lichidă și gazoasă — din fizica clasică — li s-a adău-

zate, aflate la ordinea zilei. De remarcat că fazele unui amestec nu sînt doar 3-4, (deci strict corespunzătoare stărilor de agregare), ci în număr mult mai mare. E suficient de arătat că

mestecurile polifazate, rezultă o serie de însușiri noi, importante, folosite de pildă, în procesul de separare hidrochimică a fazelor utilizate în exploatarea metalelor rare.

LEGĂTURA DINTRE
SABLAJ, BARAJE ȘI
FERTILIZAREA NISIPULUI

— Tovarășe profesor, recent la Tokio, în cadrul celui de-al XIII-lea Congres Internațional de cercetări hidrochimice, „fluidele polifazate” au constituit obiectul unor dezbateri speciale. V-am ruga să ne prezentați semnificația acestei noi discipline în contextul științelor moderne.

— Ritmul rapid și, uneori, greu previzibil de dezvoltare al științelor contemporane a dus, printre altele, la apariția unor discipline noi, de „graniță”, ce prelucreză în chip original lucrurile esențiale ale științelor clasice caracterizându-se în același timp printr-un grad ridicat de aplicabilitate în economia și viața contemporană. În rîndul acest-

Convorbire cu prof. dr. ing. V. HARNAJ

președinte al Comisiei Internaționale de fluide polifazate

— Din cele spuse de dumneavoastră rezultă economizitatea procedurilor furnizate de către proprietățile amestecurilor polifazate, operativitatea și eficiența lor. Vă rugăm să mai formulați câteva exemple și, în limita posibilităților, să alegeți cazuri mai spectaculoase.

„Mobilul muncii de cercetare este aplicarea cercetării”

Interviu cu prof. PHILLIP MYERS președintele Societății Inginerilor Alieților

artistică, literară exclusivă? Încluză oare un ansamblu de noțiuni ce ține de cunoaștere în contextul ei? De fapt trăim într-o epocă cu o amprentă științifică deosebită, domeniul cercuții i se acordă cel mai mare credit și știința. Pentru o cultură generală contemporană trebuie să respectăm anumite aproximații, proporționalitățile stabilite între domenii și atunci este ușor de remarcat ponderea reală a științei. E drept, în discuțiile cotidiene sînt mai puțin testate cunoștințele științifice, dar este falsă concepția că o veritabilă cultură generală este sesizabilă în convorbiri.

lichidele, între ele, se pot constitui în amestecuri polifazate.

— Cu plăcere, fiindcă exemplele — cum vă place dumneavoastră să le numiți, „spectaculoase” — abundă: iată, de pildă, procedurile de fabricație pe scară largă și în țara noastră, — de recuperare secundară a petrolului prin injectarea, de la suprafață, a apei cu solventi, care antrenează petrolul rămas în stratul productiv. Un alt exemplu zgura rezultată de la centralele electrice, este transportată hidrolic sau pneumatic, în scopul rambleierii (umplerii) galeriilor de mină. Alte materiale dure pot fi folosite de asemenea, datorită acestui procedeu, în scopul umplerii de golfuri, sau mlaștini, consolidării terenurilor pentru fundația unor construcții.

„Specialist cu o pregătire tehnică și teoretică obținută într-un institut de învățămînt superior, care organizează și conduce procesele tehnologice dintr-o întreprindere”. Este o definiție și probabil că ați spus că se referă la... „inginer”. (Dicționarul limbii române moderne, 1958). Care sînt limitele unei asemenea definiții? Profesorul Phillip Myers, președintele Societății Inginerilor americani, aflat recent într-o vizită în țara noastră a fost invitat al Institutului politehnic ne-a fost interlocutor în abordarea acestei probleme.

Rep.: În ce raport vedeți știința sub cele două forme de manifestare: „fundamentală” și „aplicativă”?

— Vă rugăm să faceți o incursiune în rîndul aplicațiilor mai semnificative în economie ale acestui principiu. Mai precis, să ne vorbiți despre capacitățile — adică vreme ignorate — ale amestecurilor polifazate.

— Desigur, și încă dintre cele mai importante. De pildă, prin sablaj cu un jet de apă, clădirile, din calcar, se curăță, se albesc, mult mai bine și mai rapid, decît ar fi posibil prin mijloace obișnuite. Fîntînile arteziene — echivalente cu oglinzi de apă de lac în fond — sînt fluide polifazate și importanța lor, nu numai estetică, dar și în combaterea poluării atmosferice marilor orașe, este demnă de luat în seamă. În executarea unor construcții (metroul, de exemplu) într-o pînză subterană, se poate folosi principiul săpării prin jet de apă. Acesta se obține folosind chiar din apa subterană, care antrenează apoi la supra-

Phillip Myers: Trebuie să avem în atenție și factorul economic. Unei țări, într-o anumită etapă de dezvoltare, îi este necesară să precădere sau una sau două calități formă științifică. Dar și puținele aceste aspecte separat pentru că practic nu există o separare. Știința fundamentală are, cum se știe, caracterul primar iar cea aplicativă pe cel derivat. Empirismul n-are nimic comun cu contemporaneitatea, toate dezvoltările științifice fiind strict deduse și coordonate. În general mobilul muncii de cercetare este aplicarea cercetării, ceea ce nu trebuie însă să excludă, în limite accesibile, cercetarea ca obiect în sine, relevoatoarea permanentă de realități obiective, deschidătoare de perspective, cu puțin în urmă, de neîndoi.

Rep.: Știu că sînteți profesor la Universitatea din Wisconsin. Răspundînd acum de pe această platformă, cum vedeți activitatea de cercetare științifică în învățămîntul superior?

— Proprietățile amestecurilor polifazate pot avea aplicații și în contextul propriu-zis al orașelor moderne, al marilor metropole?

— Desigur, și încă dintre cele mai importante. De pildă, prin sablaj cu un jet de apă, clădirile, din calcar, se curăță, se albesc, mult mai bine și mai rapid, decît ar fi posibil prin mijloace obișnuite. Fîntînile arteziene — echivalente cu oglinzi de apă de lac în fond — sînt fluide polifazate și importanța lor, nu numai estetică, dar și în combaterea poluării atmosferice marilor orașe, este demnă de luat în seamă. În executarea unor construcții (metroul, de exemplu) într-o pînză subterană, se poate folosi principiul săpării prin jet de apă. Acesta se obține folosind chiar din apa subterană, care antrenează apoi la supra-

Phillip Myers: Depinde de etapa în care se află. În procesul instructiv, o știm cu toții, inginerul nu sînt predate cunoștințele generale din domenii atente specialității sale. Ele îi vor pătra cînd orientarea în momentul cînd specialistul se devine în mod obiectiv monotehnist. Tocmai aceste lucruri îi separă de tehnicianul strict apropiat doar de o instalație. Revistele, diversele publicații de specialitate, comunicările științifice reprezintă trepte calitative necesare, dar nu și suficiente. Spiritul de discernămint științific se capătă din discuțiile permanente ce au loc între colegi, din confruntările de idei.

Rep.: Care credeți că este ponderea pe care a dobîndit-o știința în domeniul culturii generale?

— Din cele spuse de dumneavoastră rezultă economizitatea procedurilor furnizate de către proprietățile amestecurilor polifazate, operativitatea și eficiența lor. Vă rugăm să mai formulați câteva exemple și, în limita posibilităților, să alegeți cazuri mai spectaculoase.

— Cu plăcere, fiindcă exemplele — cum vă place dumneavoastră să le numiți, „spectaculoase” — abundă: iată, de pildă, procedurile de fabricație pe scară largă și în țara noastră, — de recuperare secundară a petrolului prin injectarea, de la suprafață, a apei cu solventi, care antrenează petrolul rămas în stratul productiv. Un alt exemplu zgura rezultată de la centralele electrice, este transportată hidrolic sau pneumatic, în scopul rambleierii (umplerii) galeriilor de mină. Alte materiale dure pot fi folosite de asemenea, datorită acestui procedeu, în scopul umplerii de golfuri, sau mlaștini, consolidării terenurilor pentru fundația unor construcții.

Phillip Myers: Ce este oare această cultură generală la care vă referiți? Este cultură

ADRIAN BARBU

fată nisipul și celelalte materiale excavate hidrolic. — Tovarășe profesor, alegea dumneavoastră, în cadrul recentului Congres de la Tokio, în funcția de președinte al Comisiei Internaționale de fluide polifazate, constituie, desigur, și o recunoaștere, o evidențiere a realizărilor „școlii” românești de specialitate. Vă rugăm, în încheiere, să ne dați câteva amănunte în această privință.

SUB VALURI SE ASCUND MILIOANE DE TONE DE HRANĂ

Oricît ar crește numărul animalelor și oricît s-ar extinde culturile cerealiere, acestea nu vor fi în stare să satisfacă cerințele mereu crescînde ale omenirii. De aceea, atenția savanților și cercetătorilor din toate țările lumii, s-a îndreptat spre mări și oceane, care, deși ocupă 2/3 din suprafața pămîntului, sînt foarte puțin exploatare. Actualmente, se exploatează doar platforma maritimă continentală, ceea ce reprezintă abia 15 la sută din suprafața Oceanului Mondial.

fi și-a orientat cercetările spre studiul microbentosului (organismele ce trăiesc pe fundul apei) și al planctonului (organismele ce trăiesc în masa apei). Au fost întreprinse studii sistematice și ecologice ale diverselor grupe de organisme animale și vegetale din Marea Neagră (protozoare, viermi, nemeritani, moluște) stabilindu-se calitatea, cantitatea și dinamica faunei și florei planctonice și microbentale. Descoperiri

de acest fel o reprezintă un cîmp imens de alge roșii, compus din trei specii ale genului *Phyllophora*, care ocupă, în zona nord-vestică a mării, o suprafață de circa 10.000 km². În locurile de maximă aglomerație, masa vegetală poate atinge pînă la 10 kg pe m², rezerva totală fiind evaluată la peste 5 milioane tone. Din această materie primă există posibilitatea de a extrage, prin diferite metode tehnologice, substanțe de genul alginatilor și agarozilor, cu o largă utilizare în industria farmaceutică, alimentară, textilă, precum și în fabricarea furajelor pentru animale.

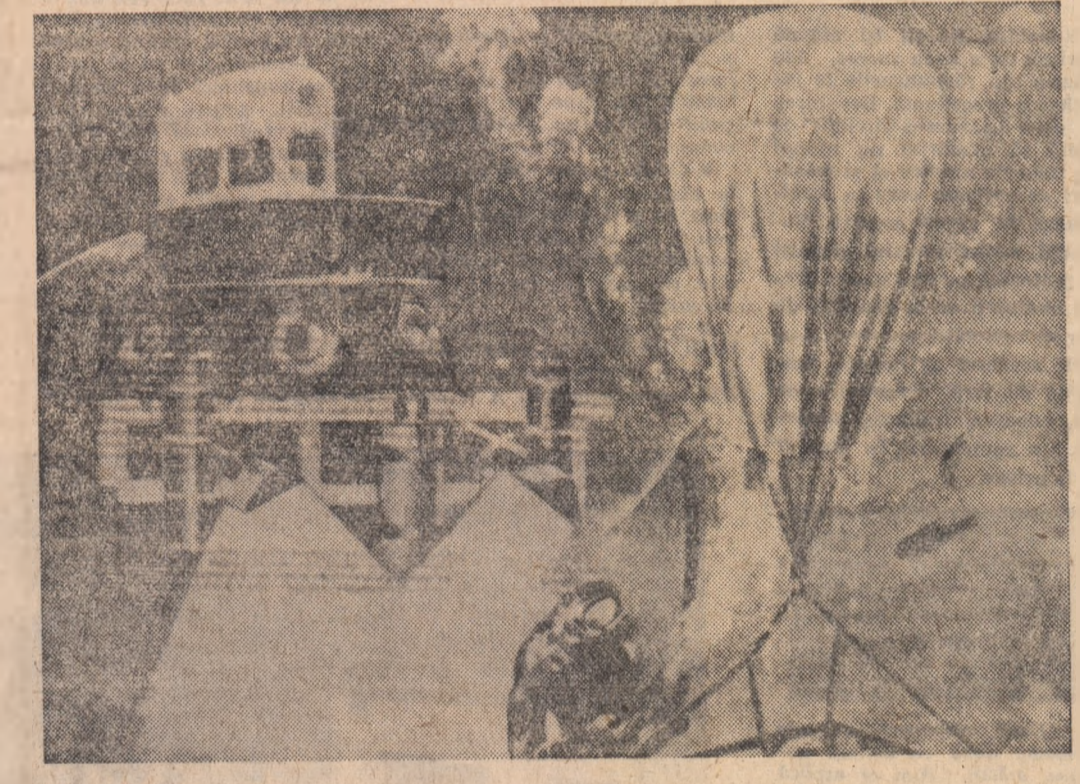
„In scopul stabilirii bazei de materie primă pentru o viitoare unitate industrială ce urmează să prelucreză aceste alge, cercetătorilor sectorului de biologie marină le-a revenit misiunea de a identifica și delimita zonele de maximă aglomerație. După cercetările preliminare efectuate în anul anterior, în 1969 s-a început acțiunea de cartare precisă, executată pe baza „dragajelor-pilot” beneficiind și de aportul scafandurilor autotom. Pînă în prezent s-a stabilit că zona centrală a acestei aglomerații se află în apele internaționale, la nord-est de Insula Șerpilor, între 23 și 40 m adîncime. În același loc, cu cîmpul de *Phyllophora* se găsește și o concentrație considerabilă de midii, care vor fi, de asemenea, recoltate. Aceste soiuri, uscate și măcinate, vor putea fi prelucrate direct într-o fabrică furajeră, doborîdit de hrănitoare pentru animale domestice”, ne spune cercetătorul *Cezar Miller*. Datele cunoscute pînă în prezent, în vor fi completate prin cele obținute din cele câteva zeci de măsurători efectuate în zona menționată, în vara aceasta de nava de cercetări, „Pălămida”. Lucrările de cartare se vor încheia pînă la sfîrșitul acestui an, urmînd a se pune la dispoziția industriei harțurilor de *Phyllophora* exploatarea. Pînă atunci, deja au fost puse la dispoziția Institutului de cercetări pentru controlul medicamentelor, primele esanțioane pentru experimentări.

— Tînd seama de stringenta acuitate, științifică și economică, a cercetării resurselor submarine, Direcțiile Congresului al X-lea al P.C.R. stabilesc un program complex de cercetare a resurselor vastei platforme marine continentale ce se întinde de-a lungul celor 250 km. al litoralului românesc al Mării Negre. Dezvoltarea cercetărilor oceanografice se situează astfel printre sarcinile de importanță națională, fiind inclusă în programul priorităților de cercetări științifice al țării noastre. De altfel școala românească de oceanografie are o frumoasă tradiție științifică, primele cercetări fiind făcute de Ion Borcea și Grigore Antipa.

Existența hidrogenului sulfurat face din bazinul acestei mări un unicum hidrobiologic, excludînd viața, cu excepția bacteriilor, dincolo de adîncimi ce depășesc 180—200 m. Stabilind această caracteristică a Mării Negre, școala românească de oceanogra-

fierea hidrogenerului sulfurat face din bazinul acestei mări un unicum hidrobiologic, excludînd viața, cu excepția bacteriilor, dincolo de adîncimi ce depășesc 180—200 m. Stabilind această caracteristică a Mării Negre, școala românească de oceanogra-

ANDREI BARSAN

Petrol, mangan, zinc, lată cîteva din bogățiile a căror extracție submarină se desfășoară pe scară largă într-o serie de țări. 71 la sută din suprafața planetei e acoperită de ape și cea mai mare parte a bogățiilor minerale de care civilizația umană va avea nevoie în deceniile următoare se află ascunsă acolo. Omul a pătruns aproape simultan în adîncul oceanelor și în cosmos. Fără îndoielă, însă, că el va beneficia mai repede de rezultatele primei explorări: bogățiile ascunse de oceanul planetar sînt totuși mai aproape de noi decît cele ale Lunii și planetelor sistemului solar.

— Proprietățile amestecurilor polifazate pot avea aplicații și în contextul propriu-zis al orașelor moderne, al marilor metropole?

din microorganisme marine, ne informează cercetătorul *Nicolae Bodeanu*.

Resursele biologice existente în mări și oceane, care interesează direct omenirea, sînt deci reprezentate nu numai de pești sau de anumite moluște comestibile, ci și de algele marine, a căror utilizare, după cum am văzut, intră din ce în ce mai mult în sfera preocupărilor oceanografilor. În Marea Neagră principala resursă

— Desigur, și încă dintre cele mai importante. De pildă, prin sablaj cu un jet de apă, clădirile, din calcar, se curăță, se albesc, mult mai bine și mai rapid, decît ar fi posibil prin mijloace obișnuite. Fîntînile arteziene — echivalente cu oglinzi de apă de lac în fond — sînt fluide polifazate și importanța lor, nu numai estetică, dar și în combaterea poluării atmosferice marilor orașe, este demnă de luat în seamă. În executarea unor construcții (metroul, de exemplu) într-o pînză subterană, se poate folosi principiul săpării prin jet de apă. Acesta se obține folosind chiar din apa subterană, care antrenează apoi la supra-

— Desigur, și încă dintre cele mai importante. De pildă, prin sablaj cu un jet de apă, clădirile, din calcar, se curăță, se albesc, mult mai bine și mai rapid, decît ar fi posibil prin mijloace obișnuite. Fîntînile arteziene — echivalente cu oglinzi de apă de lac în fond — sînt fluide polifazate și importanța lor, nu numai estetică, dar și în combaterea poluării atmosferice marilor orașe, este demnă de luat în seamă. În executarea unor construcții (metroul, de exemplu) într-o pînză subterană, se poate folosi principiul săpării prin jet de apă. Acesta se obține folosind chiar din apa subterană, care antrenează apoi la supra-

— Desigur, și încă dintre cele mai importante. De pildă, prin sablaj cu un jet de apă, clădirile, din calcar, se curăță, se albesc, mult mai bine și mai rapid, decît ar fi posibil prin mijloace obișnuite. Fîntînile arteziene — echivalente cu oglinzi de apă de lac în fond — sînt fluide polifazate și importanța lor, nu numai estetică, dar și în combaterea poluării atmosferice marilor orașe, este demnă de luat în seamă. În executarea unor construcții (metroul, de exemplu) într-o pînză subterană, se poate folosi principiul săpării prin jet de apă. Acesta se obține folosind chiar din apa subterană, care antrenează apoi la supra-

— Desigur, și încă dintre cele mai importante. De pildă, prin sablaj cu un jet de apă, clădirile, din calcar, se curăță, se albesc, mult mai bine și mai rapid, decît ar fi posibil prin mijloace obișnuite. Fîntînile arteziene — echivalente cu oglinzi de apă de lac în fond — sînt fluide polifazate și importanța lor, nu numai estetică, dar și în combaterea poluării atmosferice marilor orașe, este demnă de luat în seamă. În executarea unor construcții (metroul, de exemplu) într-o pînză subterană, se poate folosi principiul săpării prin jet de apă. Acesta se obține folosind chiar din apa subterană, care antrenează apoi la supra-

— Desigur, și încă dintre cele mai importante. De pildă, prin sablaj cu un jet de apă, clădirile, din calcar, se curăță, se albesc, mult mai bine și mai rapid, decît ar fi posibil prin mijloace obișnuite. Fîntînile arteziene — echivalente cu oglinzi de apă de lac în fond — sînt fluide polifazate și importanța lor, nu numai estetică, dar și în combaterea poluării atmosferice marilor orașe, este demnă de luat în seamă. În executarea unor construcții (metroul, de exemplu) într-o pînză subterană, se poate folosi principiul săpării prin jet de apă. Acesta se obține folosind chiar din apa subterană, care antrenează apoi la supra-

— Desigur, și încă dintre cele mai importante. De pildă, prin sablaj cu un jet de apă, clădirile, din calcar, se curăță, se albesc, mult mai bine și mai rapid, decît ar fi posibil prin mijloace obișnuite. Fîntînile arteziene — echivalente cu oglinzi de apă de lac în fond — sînt fluide polifazate și importanța lor, nu numai estetică, dar și în combaterea poluării atmosferice marilor orașe, este demnă de luat în seamă. În executarea unor construcții (metroul, de exemplu) într-o pînză subterană, se poate folosi principiul săpării prin jet de apă. Acesta se obține folosind chiar din apa subterană, care antrenează apoi la supra-

— Desigur, și încă dintre cele mai importante. De pildă, prin sablaj cu un jet de apă, clădirile, din calcar, se curăță, se albesc, mult mai bine și mai rapid, decît ar fi posibil prin mijloace obișnuite. Fîntînile arteziene — echivalente cu oglinzi de apă de lac în fond — sînt fluide polifazate și importanța lor, nu numai estetică, dar și în combaterea poluării atmosferice marilor orașe, este demnă de luat în seamă. În executarea unor construcții (metroul, de exemplu) într-o pînză subterană, se poate folosi principiul săpării prin jet de apă. Acesta se obține folosind chiar din apa subterană, care antrenează apoi la supra-

— Desigur, și încă dintre cele mai importante. De pildă, prin sablaj cu un jet de apă, clădirile, din calcar, se curăță, se albesc, mult mai bine și mai rapid, decît ar fi posibil prin mijloace obișnuite. Fîntînile arteziene — echivalente cu oglinzi de apă de lac în fond — sînt fluide polifazate și importanța lor, nu numai estetică, dar și în combaterea poluării atmosferice marilor orașe, este demnă de luat în seamă. În executarea unor construcții (metroul, de exemplu) într-o pînză subterană, se poate folosi principiul săpării prin jet de apă. Acesta se obține folosind chiar din apa subterană, care antrenează apoi la supra-

3 INVENȚII ROMÂNEȘTI SUCESE INTERNATIONALE

● Prof. dr. docent GH. CARTIANU membru corespondent al Academiei

● Inginer DAN MĂRĂCINE

● Prof. dr. docent ION S. ANTONIU membru corespondent al Academiei

Cu cîteva zile în urmă soseseră de la Nürnberg (R. F. a Germaniei) veste că la Salonul Internațional de invenții în cadrul cărora au fost prezentate 450 de lucrări din 21 de țări două invenții românești au fost distinse cu medalia de aur și una cu medalia de argint.

le telefonice și de televiziune la mare distanță, intercontinentale, se realizează prin sisteme de radio-relee cu modulație de frecvență. Pentru obținerea modulației se folosesc în mod curent tuburi sau dispozitive de reacție, care însă prezintă importante dezavantaje tehnice. Împreună cu inginerul Popea am reușit obținerea modulației de frecvență în cazul semnalelor de bandă lată, cum sînt cele de televiziune, printr-o modulație de fază în cascadă, în condiții divizării prealabile a spectrului în mai multe subbenzi. Pe baza fundamentării teoretice și a numeroase experiențe de laborator efectuate la Institu-

tul politehnic din București în colaborare cu Institutul de energetică al Academiei am reușit să realizăm o instalație complexă, de înaltă performanță, ce își poate găsi o largă aplicare în radio-stereofonie, în construcția radioreleelor de capacitate medie, transmisiile telefonice și evident, în televiziune.

Dorind să prezentăm cititorilor noștri caracteristicile de bază ale invențiilor premiate, care au stîrnit un interes deosebit printre specialiștii din lumea întreagă, întîrînd poziția cucerită în lume de creația tehnică românească, ne-am adresat unora dintre realizatorii lor. Profesorul doctor docent Gh. Cartianu, membru corespondent al Academiei, a dobîndit pentru invenția „Procedeu și instalație de transmisie a semnalelor de bandă lată”, realizată, împreună cu tînrul inginer Aurin Popea, una din medalii de aur.

Sînt deosebit de bucuros pentru succesul tînrului coautor al acestei invenții, inginerul Aurin Popea, de 26 de ani, care mi-a fost și student.

„Soluția tehnică care face obiectul invenției noastre permite realizarea de panouri fabricate în producția de mare serie, care pot fi apoi asamblate pe șantier prin procedeu precomprimării. Grinzile astfel asamblate cuprind în interior goluri prin care este dirijată circulația aerului condiționat, asigurîndu-se în țesături și filatură microclimatul necesar procesului tehnologic, eliminîndu-se totodată zăpada și praful. De asemenea, se realizează o luminare uniformă a halozilor de lucru pe tot parcursul zilei de muncă, în condiții schimbătoare. Procedeu este un timp de execuție cu 50 la sută mai rapid decît în condițiile utilizării soluției construc-

După cum se știe — ne-a explicat prof. Cartianu — transmisil-

Specialiștii care privesc construcția noilor hale industriale ale fabricii „Tescutura” Iași. Fabrica de tricotaje de lînă București filatură de la I.T. Galați și țesătoria de la I.T. Pitești remarcă originalitatea soluției constructive a grinzilor. Este vorba, în fapt, despre invenția intitulată „Structură prefabricată din beton precomprimat pentru hale

Investigațiile pe care le întreprind de peste 20 de ani în acest domeniu, sprijinite în ultimii ani și de progresele teoriei și practicei calculatoarelor electronice mi-au permis recent să realizez o schemă care să îndeplinească condițiile necesare măsurării acestor puteri în regim deformant. Aparatul construit în acest scop este, în fapt, un calculator electronic hibrid, specializat, complet tranzistorizat. (El a fost realizat numai din piese românești). Cu ajutorul lui se realizează integrarea analogică a unor ecuații diferențiale speciale, efectuîndu-se astfel analiza armonică de tensiune și rezonant, prelucrarea și aflarea directă a rezultatelor. Asemenea aparate utilizate la dispeceratul energetic național și regional vor aduce mari economii de energie electrică, depășind și circumscriind regimurile deformante acolo unde acestea se produc.”

— Desigur, și încă dintre cele mai importante. De pildă, prin sablaj cu un jet de apă, clădirile, din calcar, se curăță, se albesc, mult mai bine și mai rapid, decît ar fi posibil prin mijloace obișnuite. Fîntînile arteziene — echivalente cu oglinzi de apă de lac în fond — sînt fluide polifazate și importanța lor, nu numai estetică, dar și în combaterea poluării atmosferice marilor orașe, este demnă de luat în seamă. În executarea unor construcții (metroul, de exemplu) într-o pînză subterană, se poate folosi principiul săpării prin jet de apă. Acesta se obține folosind chiar din apa subterană, care antrenează apoi la supra-

— Desigur, și încă dintre cele mai importante. De pildă, prin sablaj cu un jet de apă, clădirile, din calcar, se curăță, se albesc, mult mai bine și mai rapid, decît ar fi posibil prin mijloace obișnuite. Fîntînile arteziene — echivalente cu oglinzi de apă de lac în fond — sînt fluide polifazate și importanța lor, nu numai estetică, dar și în combaterea poluării atmosferice marilor orașe, este demnă de luat în seamă. În executarea unor construcții (metroul, de exemplu) într-o pînză subterană, se poate folosi principiul săpării prin jet de apă. Acesta se obține folosind chiar din apa subterană, care antrenează apoi la supra-

— Desigur, și încă dintre cele mai importante. De pildă, prin sablaj cu un jet de apă, clădirile, din calcar, se curăță, se albesc, mult mai bine și mai rapid, decît ar fi posibil prin mijloace obișnuite. Fîntînile arteziene — echivalente cu oglinzi de apă de lac în fond — sînt fluide polifazate și importanța lor, nu numai estetică, dar și în combaterea poluării atmosferice marilor orașe, este demnă de luat în seamă. În executarea unor construcții (metroul, de exemplu) într-o pînză subterană, se poate folosi principiul săpării prin jet de apă. Acesta se obține folosind chiar din apa subterană, care antrenează apoi la supra-

— Desigur, și încă dintre cele mai importante. De pildă, prin sablaj cu un jet de apă, clădirile, din calcar, se curăță, se albesc, mult mai bine și mai rapid, decît ar fi posibil prin mijloace obișnuite. Fîntînile arteziene — echivalente cu oglinzi de apă de lac în fond — sînt fluide polifazate și importanța lor, nu numai estetică, dar și în combaterea poluării atmosferice marilor orașe, este demnă de luat în seamă. În executarea unor construcții (metroul, de exemplu) într-o pînză subterană, se poate folosi principiul săpării prin jet de apă. Acesta se obține folosind chiar din apa subterană, care antrenează apoi la supra-

— Desigur, și încă dintre cele mai importante. De pildă, prin sablaj cu un jet de apă, clădirile, din calcar, se curăță, se albesc, mult mai bine și mai rapid, decît ar fi posibil prin mijloace obișnuite. Fîntînile arteziene — echivalente cu oglinzi de apă de lac în fond — sînt fluide polifazate și importanța lor, nu numai estetică, dar și în combaterea poluării atmosferice marilor orașe, este demnă de luat în seamă. În executarea unor construcții (metroul, de exemplu) într-o pînză subterană, se poate folosi principiul săpării prin jet de apă. Acesta se obține folosind chiar din apa subterană, care antrenează apoi la supra-

— Desigur, și încă dintre cele mai importante. De pildă, prin sablaj cu un jet de apă, clădirile, din calcar, se curăță, se albesc, mult mai bine și mai rapid, decît ar fi posibil prin mijloace obișnuite. Fîntînile arteziene — echivalente cu oglinzi de apă de lac în fond — sînt fluide polifazate și importanța lor, nu numai estetică, dar și în combaterea poluării atmosferice marilor orașe, este demnă de luat în seamă. În executarea unor construcții (metroul, de exemplu) într-o pînză subterană, se poate folosi principiul săpării prin jet de apă. Acesta se obține folosind chiar din apa subterană, care antrenează apoi la supra-

— Desigur, și încă dintre cele mai importante. De pildă, prin sablaj cu un jet de apă, clădirile, din calcar, se curăță, se albesc, mult mai bine și mai rapid, decît ar fi posibil prin mijloace obișnuite. Fîntînile arteziene — echivalente cu oglinzi de apă de lac în fond — sînt fluide polifazate și importanța lor, nu numai estetică, dar și în combaterea poluării atmosferice marilor orașe, este demnă de luat în seamă. În executarea unor construcții (metroul, de exemplu) într-o pînză subterană, se poate folosi principiul săpării prin jet de apă. Acesta se obține folosind chiar din apa subterană, care antrenează apoi la supra-

— Desigur, și încă dintre cele mai importante. De pildă, prin sablaj cu un jet de apă, clădirile, din calcar, se curăță, se albesc, mult mai bine și mai rapid, decît ar fi posibil prin mijloace obișnuite. Fîntînile arteziene — echivalente cu oglinzi de apă de lac în fond — sînt fluide polifazate și importanța lor, nu numai estetică, dar și în combaterea poluării atmosferice marilor orașe, este demnă de luat în seamă. În executarea unor construcții (metroul, de exemplu) într-o pînză subterană, se poate folosi principiul săpării prin jet de apă. Acesta se obține folosind chiar din apa subterană, care antrenează apoi la supra-

— Desigur, și încă dintre cele mai importante. De pildă, prin sablaj cu un jet de apă, clădirile, din calcar, se curăță, se albesc, mult mai bine și mai rapid, decît ar fi posibil prin mijloace obișnuite. Fîntînile arteziene — echivalente cu oglinzi de apă de lac în fond — sînt fluide polifazate și importanța lor, nu numai estetică, dar și în combaterea poluării atmosferice marilor orașe, este demnă de luat în seamă. În executarea unor construcții (metroul, de exemplu) într-o pînză subterană, se poate folosi principiul săpării prin jet de apă. Acesta se obține folosind chiar din apa subterană, care antrenează apoi la supra-

— Desigur, și încă dintre cele mai importante. De pildă, prin sablaj cu un jet de apă, clădirile, din calcar, se curăță, se albesc, mult mai bine și mai rapid, decît ar fi posibil prin mijloace obișnuite. Fîntînile arteziene — echivalente cu oglinzi de apă de lac în fond — sînt fluide polifazate și importanța lor, nu numai estetică, dar și în combaterea poluării atmosferice marilor orașe, este demnă de luat în seamă. În executarea unor construcții (metroul, de exemplu) într-o pînză subterană, se poate folosi principiul săpării prin jet de apă. Acesta se obține folosind chiar din apa subterană, care antrenează apoi la supra-

— Desigur, și încă dintre cele mai importante. De pildă, prin sablaj cu un jet de apă, clădirile, din calcar, se curăță, se albesc, mult mai bine și mai rapid, decît ar fi posibil prin mijloace obișnuite. Fîntînile arteziene — echivalente cu oglinzi de apă de lac în fond — sînt fluide polifazate și importanța lor, nu numai estetică, dar și în combaterea poluării atmosferice marilor orașe, este demnă de luat în seamă. În executarea unor construcții (metroul, de exemplu) într-o pînză subterană, se poate folosi principiul săpării prin jet de apă. Acesta se obține folosind chiar din apa subterană, care antrenează apoi la supra-

— Desigur, și încă dintre cele mai importante. De pildă, prin sablaj cu un jet de apă, clădirile, din calcar, se curăță, se albesc, mult mai bine și mai rapid, decît ar fi posibil prin mijloace obișnuite. Fîntînile arteziene — echivalente cu oglinzi de apă de lac în fond — sînt fluide polifazate și importanța lor, nu numai estetică, dar și în combaterea poluării atmosferice marilor orașe, este demnă de luat în seamă. În executarea unor construcții (metroul, de exemplu) într-o pînză subterană, se poate folosi principiul săpării prin jet de apă. Acesta se obține folosind chiar din apa subterană, care antrenează apoi la supra-

— Desigur, și încă dintre cele mai importante. De pildă, prin sablaj cu un jet de apă, clădirile, din calcar, se curăță, se albesc, mult mai bine și mai rapid, decît ar fi posibil prin mijloace obișnuite. Fîntînile arteziene — echivalente cu oglinzi de apă de lac în fond — sînt fluide polifazate și importanța lor, nu numai estetică, dar și în combaterea poluării atmosferice marilor orașe, este demnă de luat în seamă. În executarea unor construcții (metroul, de exemplu) într-o pînză subterană, se poate folosi principiul săpării prin jet de apă. Acesta se obține folosind chiar din apa subterană, care antrenează apoi la supra-

— Desigur, și încă dintre cele mai importante. De pildă, prin sablaj cu un jet de apă, clădirile, din calcar, se curăță, se albesc, mult mai bine și mai rapid, decît ar fi posibil prin mijloace obi

MARI PERSONALITĂȚI DESPRE TINERI ȘI TINERETE

Anchetă internațională de CAROL ROMAN

LEV IAȘIN

Pe acest om presa internațională l-a numit a fi „cel mai bun portar al tuturor timpurilor”. El este căpitanul echipei selecționate a lumii. La Muzeul figurilor de ceară de la Londra se află și figura sa. O asemenea cinste s-a făcut până la el numai unui singur fotbalist: sir Stanley Matthews.

CELEBRITATE ȘI INTELIGENȚĂ

de LEV IAȘIN

Nu fac nicio descoperire afirmând că fotbalul a captivat mulți tineri, de diferite vârste și preocupări. De multe ori m-am gândit la ei. Cu riscul de a fi prozaic, dar afirm: tinarul din ziua de azi a devenit o personalitate cu mult mai complexă decât în „vremurile mele”. Băieții cunosc extrem de multe lucruri, le place să gîndească și, ceea ce mi se pare a fi mai important, nu agreează de fel rețetele oferite de gata. Și aceasta nu numai în sport, ci în general.

Am adesea prilejul de a mă afla în mijlocul tineretului. Frecvent, apoi, foarte multe scrisori, majoritatea provenind din partea unor oameni tineri din toate colțurile lumii. De multe ori mi se cer autografe sau fotografii; cel mai adesea însă mi se pun diferite întrebări, care, în general, se reduc la una singură: Cum poți deveni un mare sportiv?

N. F. M., Sibiu: Îmi mărturisii că o suspectați pe iubita dumneavoastră că ar avea relații și cu alții și mă întrebați cum ați putea-o spiona fără ca ea să simtă și să fie jignită? Dar de unde știți că ea mă pricepe în tainele spionajului? La ce faceți aluzie?

C. N., județul Vileva: „Vă rog să mă credeți că nu vă scriu așa de florile mărunți. Am nevoie ca cineva să-mi dea un sfat. Nu pot cere acest sfat tatălui meu. Ar fi mult mai bine dacă n-aș avea tată. Ar fi mult mai bine să fiu o fată a nimănui. Și acum să încerc să vă spun numai câteva din întâmplările cele mai triste din viața mea. Tata a fost „om” atunci cînd eu nu știam acest lucru. Cînd m-am făcut eu de 15 ani, pe tata l-a apucat „nebulina”. În loc să încep eu să vorbesc cu băieții, a început el să aibă amante. Vă închipuiți că un copil de 15 ani să fie arătat cu degetul de niște femei care n-au merit să trăiască în secolul nostru. Simțeam că-mi pierd mințile. M-am hotărît să nu fiu prieten născut cu un băiat. Purtarea tatălui meu mă făcea să mă arunc în Olt. Poate era mult mai bine dacă făceam acest lucru. Tata nu s-a mulțumit numai cu atât, s-a apucat și de băut. Sincer să vă spun, nu credeam c-o să trăiesc douăzeci de ani. Așa fi dat orice ca tata să fie un părinte așa cum puținii sint. Învoiam zi și noaptea, dar nu reușeam prea multe. Am terminat liceul. N-am avut fericirea să îmi examenul la facultate. Anul trecut am muncit și mi-am câmpănat tot ceea ce-mi trebuia. Numai linștea mea sultească n-am putut s-o găsesc. Anul acesta mă hotărîsem să mă pregătesc serios pentru examenul din vară. Vă spun că pot face orice. Am o coajă de fier, dar de învoiat nu mă pot învoia. Stau toată ziua și încerc să învoiu, dar nu mă învoiu nimic. Aseară tata a venit beat. Mi-a spus printre altele să plec și să nu mă mai întorc nici atunci cînd o să moară. Aceste cuvinte m-au determinat să vă scriu. Aș prefera să stau la un spital de nebuni decât în localitatea în care m-am născut și pe care am iubit-o ca pe lumina ochilor. Nimeni nu știe cit am suferit Pe tata nu l-am vorbit niciodată de rău. Oamenii care mă cunosc cred că tata mă iubește foarte mult. Nici nu vreau ca cineva să știe cit am suferit. În fața lumii, m-am arătat întotdeauna vesel. Am plîns numai atunci cînd nu m-a văzut nimeni. Jur că nu voi spune nimănui cine sint părinții mei, de unde sint, numai ajutați-mă să-mi părăsesc localitatea în care mă aflu. Vreau să nu mă plîng, vreau să muncesc, pentru că de învoiat nu mă pot învoia. Toți băieții, vă rog să-mi spuneți ca tată un singur cuvînt care să-mi fie de folos. Să nu-mi spuneți să încerc să mă învoiu, pentru că văd rog să mă credeți că îmi este imposibil. Poate numai cînd n-aș mai vedea casa și pe tata aș mai putea face acest lucru.

Vă rog să mă scuzați că am pătat această scrisoare cu câteva lacrimi. Vă mai rog să nu rideți de situația în care mă aflu. Dacă așa fi băiat m-aș descurca mult mai ușor.

Nu vă dau nici un sfat, din moment ce nu aveți nevoie de așa ceva. Trimiteti-ne adresa și vom încerca să vă ajutăm să găsiți un serviciu în altă localitate.

Tapu Mariana, Drăgăni: Nu știu adresa Margaretei Fislara și nici pe cea a lui Alain Delon. Dar cred că-i puteți scrie Margaretei pe adresa Televiziunii și cu acest prilej și-o salutați și cu acest prilej și din partea mea, iar lui Alain pe adresa... Parisiului (să se descurce poșta franceză cum o știți), rugîndu-l (tot din partea mea) să se lase de aventuri și să se întoarcă la familie (și-a părăsit nevasta și copilul), că altfel ajunge... „De la om la om”.

Nicolae Denescu, strada Ana Ipătescu 16, Rîșnov, jud. Brașov: „Am o pastime — aceea de a face colecție de publicații (ziare și reviste). Am adunat publicații din întreaga țară. Am 83 de ziare și 91 de reviste. Rog prin intermediul ziarului pe tinerii din întreaga țară să-mi trimită ziare și mai ales reviste locale (în special de la licee) pentru care le-aș fi recunoscător”.

V-am îndeplinit rugămintea și sper că mulți cititori vor răspunde apelului dumneavoastră. Vreau să vă întreb un singur lucru: ce faceți cu această colecție? O citiți?

Niță Liliana, I.S.R.M. — Roșu, Str. Republicii 2, sectorul 7, București: „Mă numesc Niță Liliana, sint născută la 29.XI.1951. Eu am încercat s-o întreb pe mama ce este cu tatăl meu, dar singurul lucru pe care l-am putut afla a fost numele tatălui meu. Se numește, după spuselor mamei, Niță Gheorghe. Eu sint internată în institutul de reeducare minori de apro-

ximativ patru ani. Acum cînd mai am câteva zile și împlinesc majoratul, rog pe toți cititorii acestei rubrici să mă ajute să găsesc tatăl pe care la cei aproape 18 ani nu-l cunosc încă. „Tăticule, Liliana te așteaptă”.

Nu știu dacă cititorii vor date, ne vom adresa organelor de Milizie, rugîndu-le să vă găsească și să vă dea. Dacă ne puteți oferi și alte

N. V. C., județul Teleorman: „Dragi prieteni! Nu vă scriu cu frivolitate aceste rînduri, deoarece caut să fiu cit mai înțelegătoare cu tinerii care studiază paginile ziarului. La vîrsta de 19—20 de ani simț nevoia de a iubi și de a fi iubit. Din clasa a XI-a am început să cred în iubire, elogiînd-o chiar în poeziile mele personale. Aceasta a fost în zadar. Îmi plac tinerii prietenoși, buni, înțelegători, inteligenți, care să îndeplinească normele de conduită ale unui prieten ideal. Din nefericire, n-am întâlnit tineri cu aceste calități. De ce majoritatea băieților sint atât de răi, nu iubesc cu adevărat, nu știu să prefuiască o prietenie? Este adevărat să sint pretențioasă, critică și severă, dar sint și bună și sinceră... Doresc o iubire curată, legată de romantism, de visare, de nobile năzuințe. Prefuiesc celui iubit însușirile spiritului, inteligența, cultura, puritatea morală, simpatia, respectul. Prefuiesc dragostea ale cărei calități ajung limanul fericirii. Iubesc oamenii buni, natura, frumosul și, mai ales, florile. Aș vrea să spun tinerilor, băieții și fete, să fie demni de o adevărată dragoste, să-i cimenteze legăturile, să rămînă fideli prietenilor și prietenilor, căci numai astfel vor prepara un viitor fericit. Doresc să scriu mult despre iubire, dar n-am găsit bătaie cu adevărat care să mă înțeleagă și să-mi fie aproape, să fac din el idolul vieții mele. Am scris

CURIERUL NOSTRU DE SÎMBĂȚĂ

De la OM la OM

de ION BĂIEȘU

aceste rînduri cu speranța că unii tineri mă vor înțelege și mă vor ajuta. Permiteți-mi, vă rog, ca tot acum să dau un sfat fostului meu prieten: „Prefuieste, N, sinceritatea în dragoste!” Voi ce părere aveți, prieteni? Dacă veți fi de aceeași părere, în curînd vă voi da adresa”.

Vă rog să primiți din partea mea multă înțelegere și compasiune pentru deziluziile pe care le-ați avut în materie de dragoste, multe mulțumiri pentru sfaturile avîntate și înțelepte dăruite fetelor și băieților din întreaga țară și multe urări de succes în descoperirea prietenului ideal. Sper din toată inima că apelul pe care l-ați lansat va mișca conștiințele cititorilor, că aceștia vă vor scrie și atunci vom trăi cu toții clipa în care ne vom afla în posesia adresei dumneavoastră. Dar vă așteptine, care, de cuvînt? Va este întrebarea!

„În urma verificărilor efectuate de către noi în evidențele de care dispunem cit și în teren, am identificat pe numita Petrița Maria, fiica lui Lup și Illeana, născută în Găbești, județul Bihor, la 10 septembrie 1930, cu domiciliul stabil în municipiul Alba Iulia, strada Căldărași nr. 5. În urma discuțiilor purtate cu susnumita, aceasta recunoaște că a avut o fetiță în urma conviețuirii cu numitul Popa Ilie din Arad. Ca urmare a neînțelegerilor survenite, nu au mai conviețuit împreună din anul 1952, iar tribunalul Zalău a obligat pe numitul Popa Ilie la plata sumei de 100 lei, reprezentînd pensie de întreținere pentru mîmora Popa Viorica și încredințarea spre creștere și educare de către mama sa, Petrița Maria. În urma recursului

introdus de numitul Popa Ilie, fostul tribunal regional Cluj a dispus ca mîmora să fie dată spre creștere și educare tatălui său care în anul 1954 a împlinețit pe numita Petrița Maria să fie fetița lor a decedat, fapt ce a determinat-o să considere ca reale cele relatate în scrisoare de către Popa Ilie și nu s-a mai interesat de fetiță. În prezent dorște foarte mult să-și revadă fiica pe care o considera decedată”.

Din toate acestea reiese că nu mama v-a abandonat pe scrierile de ciment ale unei clădiri, ci tatăl, care a avut apoi nesfîrșita nerăzămîntă de a o anuța pe mama dumitale că ai decedat. În sfîrșit, aceste este trecutul. Vă urăm o înțelegere fericită cu mama și așteptăm să ne mai scrieți.

CREȘINȚĂ

„Beau din vasul străbunilor Voința încă fierbinte, Iar sărutul lutului ars Trece prin sînge tot mal' năinate. Cascada timpului se zbate în Timpanele crude ale pămîntului, Cînd cercarînd solar coboară În magma pirosoferei transformată în coloană”.

Bolnu Nicolae, comuna Drăjna de Sus, județul Prahova: „Ceea ce mă îndeamnă să vă scriu, tovarășe Băieșu, este viața foarte grea pe care o duc. Am 81 de ani, sint bolnav și părăsit de cel patru

copii pe care i-am crescut și care în momentul de față au situații foarte bune. Rămînînd vădăo de tînr am muncit din greu pentru a-mi crește copiii care nici măcar nu-mi spun tată. Trei din copiii mei se află în București. Fata, Anghel Sevastîia, strada Cîmpul cu narcei, 35, sectorul II, Bolnu Ion, strada Prepelcarului, 24, sectorul V, Bolnu Aurica. Mai am o fată care locuiește la Deva.

Părăsit de copii, am trăit în căsuța mea, dar într-o bună zi aceasta a ars. Nu am primit nici un ajutor de la copii. În zadar le-am scris. Ce-i drept, fiul meu Bolnu Ion mi-a mai trimis din cînd în cînd bani și alimente, dar fiica mea Sevastîia (salariată și ea și soțul) nici nu vrea să audă de mine. Cînd puteam merge la București, de cînd soseam la ea mă întreba cînd plec și-mi spunea că este ocupată și trebuie să plec. Nici nu mai spun că-mi zice „mogule”. Se ferea totdeauna să nu mă cîddă vecinii ei, îi era rușine cu mine. Rămăs fără casă, a trebuit să-mi improvizez un adăpost care acum două săptămîni a ars fiindcă nu aveam sobă, făceam focul așa, în mijlocul lui. Acum sint bolnav, neputîncios, fără nici un sprijin, nu am unde dormi. Stau toată noaptea în cîmpul liber, lîngă foc. Vecinii mei m-au mai ajutat, dîndu-mi de mîncare, dar nu pot nici ei, au greutățile lor. Am așternut pe această hîrtie numai o parte din greutățile mele. Sper, tovarășe Băieșu, și vă rog foarte mult, că citînd acestea copiii mei se vor îndura să-mi dea un ajutor. Vă mulțumesc foarte mult”.

Scrierea dumneavoastră nu are nevoie din partea mea de nici un cuvînt în plus. Dacă dorii și a-veți putere fizică și morală să faceți aceasta, ar trebui să cereți justiției să-i oblighe pe fiul și fiicele dumneavoastră să vă acorde o pensie de întreținere. Probabil că n-o veți face, fie

DIALOGURI

ÎN

Muzeul imaginar

La 11 iunie 1957 lîngă comuna Basarabi-Murfatlar, județul Constanța, a fost descoperit înfîmptîtor intrarea unei mici biserică amenajate într-un masiv de cretă. Săpăturile arheologice începute în acel an și continuate în anii următori, au scos la iveală un întreg complex de capete funerar, camere de locuit, galerii și covoari, datînd de la sfîrșitul secolului al XI-lea. Numeroase semne de întrebare îndreptîtesc includerea acestui complex în Muzeul nostru imaginar. Ne vom opri astăzi asupra inscripțiilor și gravurilor rupestre de tip nord-european, atribuite de unii cercetători prezenței incidentale a neguțătorilor scandinavini. Interlocutor, Răzvan Theodorescu, cercetător științific la Institutul de istoria artei al Academiei:

— Pentru început, aș dori să prezentăm cititorilor argumentele palpabile invocate în sprijinul ipotezei pe care o împărtășim.

— Există opinii potrivit cărora ar fi vorba de o influență mediteraneană.

— Înțeleg că sînteți de altă părere.

— Da. Cred că e mai curînd o reprezentare, foarte stilizată, înfructiva asemănătoare acelor corăbii des înfîlînte în lumea nord-europeană, vikingă, fie gravate în piatră, fie descoperite de arheologi în mlaștinile scandinave.

— Prin joia de prim ordin pe care-l jucă în credințele și mitologia nordului. De altfel, nu putem fi siguri că, în momentul

gravării, acolo se aflau într-adevăr mormintele la care vă referiți.

— Totuși, cele trei cruce reușite...

Figura 1.

Figura 2.

de ION HOBANA

VIKINGI ÎN

de peste hotare

VIZITA PREȘEDINTELUI CONSILIULUI DE MINIȘTRI ION GHEORGHE MAURER ÎN MAREA BRITANIE

(Urmare din pag. 1)

care s-au desfășurat la reședința premierului britanic din Downing Street 10, președintele Consiliului de Miniștri, Ion Gheorghe Maurer, și primul ministru, Harold Wilson, și-au luat un cordial rămas bun, șeful guvernului român urmând să plece simbolic dimineața spre patrie.

Președintele Consiliului de Miniștri, Ion Gheorghe Maurer, însoțit de ministrul Afacerilor externe, Cornel Mănescu, a participat, vineri la amiază, la un dejun oferit la Dorchester Hotel de Asociația surselor străine din capitala Marii Britanii.

În după-amiaza aceleiași zile, președintele Consiliului de Miniștri, Ion Gheorghe Maurer, a

primit la reședința sa de la Hotel Claridge, pe sir Verdon Smith, președintele companiei British Aircraft Corporation, John Ferguson Smith, directorul general al diviziei B.A.C. din Waybridge, și alți membri ai conducerii acestei companii.

Au fost examinate cu acest prilej probleme privind dezvoltarea cooperării între B.A.C. și firme industriale din România.

Vineri seara, președintele Consiliului de Miniștri, Ion Gheorghe Maurer, și persoanele oficiale care îl însoțesc, au asistat la un spectacol cu opera — „Bărbierul din Sevilla” — prezentat pe scena Teatrului Covent Garden. Oaspeții români au fost însoțiți de Michael Stewart, ministrul Afacerilor externe și Commonweal-thului.

OKINAWA. — Demonstrație în orașul Naha împotriva prezenței pe insulă a bazelor militare americane

La Seul continuă represiunile

LA INCHISOAREA din Seul a avut loc vineri a șasea execuție capitală în ultimele cinci luni, anunță agenția France Presse. Profesorul sud-coreean Sangsu Yoon, în vârstă de 50 de ani, a fost executat prin spânzurare sub acuzația de spionaj. El a fost arestat anul trecut împreună cu alte 27 de persoane care au fost traduse în fața „instanțelor judecătorești” și condamnat sub acuzația de spionaj și activitate care contravine regimului de la Seul. Ca și în cazurile precedente, când agențiile de presă informau despre arestări și execuții și de această dată este vorba de măsuri represive dezlănțuite de autorități împotriva acelor forțe care se opun regimului „președintelui” Pak Cijun Hi, se pronunță în favoarea evacuării tuturor trupelor străine de pe teritoriul sud-coreean și pentru reunificarea Coreei.

PREMIERUL FRANCEZ DESPRE MIȘCAREA GREVIȘTĂ În caz de depășire a unor „limite” guvernul va recurge la forță

Primul ministru al Franței, Jacques Chaban - Delmas, a rostit joi seara la posturile de radio și televiziune un discurs în care a abordat câteva aspecte ale actualei situații sociale din Franța.

El a exprimat critici severe la adresa mișcării greviste a oamenilor muncii, pe care nu o găsește justificată. În opinia premierului, puterea de cumpărare a populației ar fi crescut, lipsind de obiect acțiunile revendicative. Chaban-Delmas a acuzat Confederația Generală a Muncii (C.G.T.) și Partidul Comunist Francez de a fi organizat grevile în scopuri de „subversivitate”. El a menționat existența unor „limite” pe care mișcarea revendicativă nu ar trebui să le depășească, avertizând că, dacă acest lucru se va întâmpla, „guvernul va fi constrins să recurgă la forță”.

Discursul premierului este aprobat de presa pariziană de dreapta, care vede în el o dovadă a „autorității guvernamentale”. Unii comentatori rețeauă faptul că discursul a fost rostit în preajma Congresului național al partidului guvernamental U.D.R. și ar fi merit să dea satisfacție aceluia care din rândul majorității care acuză guvernul de „lipsă de fermitate”. Ziarul „L'Humanité”, organul Partidului Comunist Francez, scrie: „Mottoarea esențială a discursului primului ministru a fost, evident, atacul contra partidului comunist și acuzația de „subversivitate”. În confruntarea cu protestul crescând al lumii muncii, guvernul încearcă să creeze un climat de frică și să divizeze clasă muncitorească. Se poate considera în mod rațional că nici diversivul, nici amenințările nu vor fi suficiente pentru a împiedica oamenii muncii să-și revendice drepturile”.

VECINII NOSTRI TINERII IUGOSLAVI

Circulația intensă din Belgrad, care face necesar un sumum de virtuți automobilistice pentru a putea ieși din nodul central, fură prin viteza atenției de la privilegiatele castanelor aramii și mai ales a luminii penumbrate pe clădirile cenșii ale vechiului oraș. Ieșind însă din furnicarul rapid al mașinilor, lumina, scăpată de penumbra, izbucnește cu strălucire peste un cartier modern al capitalei — Noul Belgrad. Știm că aici vor locui în curând un sfert de milion de belgradeni și mai știm că această înnoire a capitalei se datorează și vredniciei entuziaste a miilor de brigadieri constructori veniți din toată țara. Lumina care aureolează noul cartier, părăsind capitala, se topește treptat, blind, în aurul ciompiilor sârbești. Culoarele tamplilor olearăgă pe aceste întinse cimpuri de-a lungul unei șosele noi, ce urcă spre nordul țării; dar cu acești 1200 km. de drum au fost construiți tot prin muncă voluntară de către tinerii brigadieri, măturători, șoferi, străbătându-și și tot străbătând înfărdurile cafenii, de pe care se strânseșe rodul, mai află că anul acesta s-au strâns de pe lanurile iugoslaviene aproape 800000 de vagoane de grâu, record în ultimii ani. Gîndurile mi se îndreaptă, însă, tot către construcția panglicii asfaltate, pricină pentru care jîn neapărat să refacă în minte forțata aceluia zile, cîntecule de brigadă ce au răsunat pe aceste locuri fâcătoare de tabără care au luminat nopțile acestor cimpuri. Și tocmai cînd credeam că am reușit nu numai să realțuiesc atmosfera de brigadă în Iugoslavia, dar mai ales să localizez pe aceste locuri, gazele îmi spun că brigadierii au la ceptul lor multe nemurătate asemenea lăudabile isprăvi, începute imediat după război și continuate pînă astăzi. Ca, de pildă, 300 de km. de cale ferată. Despre acest drum de fier și tinerii care l-au construit, circulă un fel de slogan, dar un slogan frumos, adică un adevăr apoi generalizat, adică, mai precis, se stabilește o relație de perfectă reciprocitate: „Noi am construit calea ferată iar ea ne-a construit pe noi”. Relație care traduce, prin suprapunerea voită a egalității celor două verbe, marea câștig moral al educației realizate printr-o astfel de muncă. Muncă utilă, însă, nu zadărnica risipă de energie — precizează președin-

tele U.T.I., Janez Kocijančič. Tinerii noștri nu sînt urmașii lui Don Quijote. Noi nu putem utiliza munca brigadierilor decît acolo unde ea este cu adevărat necesară”. Și este într-adevăr necesară la îndiguirea pe o distanță de 10 km. a năvalnicului riu Sava, ca și la Novi Beograd, ca și la gînd capitală unde s-a construit o mare uzină, „Ivo Lola Ribar”, ca și în toate republicile țării. Tinerii noștri, mulți de tot, sînt și sute de mii — elevi, studenți, țărani — cer să lucreze măcar o lună din vară în brigăzile tineretului. De acceptat, însă, nu sînt acceptați decît cei cu excelente rezultate la studiu sau în muncă, fiindcă, după cum se vede, principiul selecției valorice funcționează și în acest domeniu.

Așadar, tinerii iugoslavi alcătuiesc brigăzile patriotice, și, desigur, tot ei populează amfiteatrele, se specializează cu seriozitate, muncind și în afara activității studioase, învăț, se pregădesc, înfiți de toate pentru munca industrială care devine predominantă în Iugoslavia — mai mult de jumătate din populația țării fiind ocupată astăzi în industrie. Vizitînd, de pildă, fabrica de cauciuc „Sava” din Kranj, unde se realizează peste 3000 de produse, i-am văzut la lucru pe mulți dintre cei 800 de tineri ce muncesc aici (alături de ceilalți 2000 lucrători, specialiști). Seriozitatea aporțurilor lor e absolut consemnabilă, ca și la altă mare unitate industrială din aceeași regiune, „Litostroj”, uzină care produce echipament energetic necesar nu numai pentru producția de peste 20 miliarde kWh energie electrică a țării (de 20 de ori mai mare decît înainte de

război) dar și exportabil în încă 40 de țări de pe glob. Așadar, tineretul iugoslav e serios și multilateral ocupat și solicitat, efervescent și în permanență animat. Fiindcă această țară, prin telurile socialiste pe care și le-a asumat și le urmează neîntrerupt, solicită în permanență tot ceea ce e cu un cuvînt numit creativitate, înclinată folosului unanim. Iar creativitate înseamnă fîcșe — în toate domeniile — dar și capacitate efectiv demonstrată, receptivitate la nou, dinamism fructuos, deci virtuți pe care tineretul își propune să le probeze și chiar le probează în marea sa majoritate.

În orice oraș din țară, mare sau mic, diminețile timpurii sînt însuflețite de chemarea la muncă, căreia tinerii, ca și toți ceilalți, îi răspund global; orele zilei par apoi calme pentru oaspețele străzilor, activitatea transformată în muncă multitudine îndurată clădirilor, fabrici, uzine, universități, biblioteci. Seara, însă, la Belgrad, la Zagreb, la Lubliana sau Scopie, pulsul străzilor se accelerează prin vesela erupție umană care însuflește totul: tinerii ies atunci din fabrici sau instituții, din biblioteci sau școli, din librării sau expoziții și umplu străzile, cofetăriile și micile kavarne cu o mare intensitate, voioșie. Sigur că animația pornește înfiți de la ei, dar cine privește mai atent strada în Iugoslavia, va vedea că, de fapt, întreaga suflare — tîndră, matură ori vîrstnică — alcătuiește această voioșie, proprie tînerii care știindu-și bine prezența, își pregădește cu atenție viitorul.

VIORICA TANASESCU

TELEGRAMĂ

Tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, a adresat tovarășului IOSIP BROZ TITO, președintele Republicii Socialiste Federative Iugoslavia, președintele Uniunii Comunistilor din Iugoslavia, o telegramă în care se spune:

Cu ocazia sărbătorii naționale a Republicii Socialiste Federative Iugoslavia am deosebită plăcere de a vă transmite din partea Prezidiului Uniunii Comunistilor din Iugoslavia și popoarelor Iugoslaviene prietene, în numele Comitetului Central al Partidului Comunist Român, Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, al poporului român și al meu personal, cele mai calde felicitări și urări cordiale pentru noi succese în opera de edificare a socialismului în Iugoslavia, pentru sănătatea și fericirea dv. personală.

Sînt pe deplin încredințat că relațiile de prietenie frățoasă și colaborare rodnică, statornicie între Republica Socialistă România și Republica Socialistă Federativă Iugoslavia, între Partidul Comunist Român și Uniunea Comunistilor din Iugoslavia, se vor dezvolta și adînci în continuare spre binele popoarelor române și iugoslave, în interesul cauzei socialismului, progresului și păcii în lume.

ADUNAREA SOLEMNĂ DE LA TIRANA

Cu prilejul celei de-a 25-a aniversări a eliberării Albaniei de sub jugul fascist, la Tirana a avut loc o adunare solemnă, organizată de Comitetul Central al Partidului Muncii din Albania, Președintele Adunării Populare, Consiliul de Miniștri și Consiliul General al Frontului democratic.

Enver Hođia, prim secretar al C.C. al Partidului Muncii din Albania, a rostit o cuvîntare, în care a înfățișat rezultatele obținute de poporul albanez în construcția unei țări noi în cei 25 de ani care au trecut de la eliberarea țării.

Vorbitorul a subliniat că poporul albanez se poate mîndri, pe bună dreptate, cu succesele realizate în acest an în toate domeniile de activitate. Dintr-o țară înapoiată, a arătat el, Albania s-a transformat în prezent într-o țară cu industrie modernă, o agricultură înaintată și cu un sistem dezvoltat de învățămînt. Industrializarea țării a fost caracterizată de o dezvoltare cu prioritate a sectoarelor cheie, astfel că în prezent fabricarea mijloacelor de producție reprezintă mai mult de 55 la sută din realizările industriei albaneze.

Transformări înnoitoare a cunoscut și agricultura, dotată în prezent cu cea 10500 de tractoare; mecanizarea agriculturii, desfășurarea activității în acest sector economic în cadrul cooperativelor agricole au permis să se obțină o producție de trei ori mai mare decît în cei mai buni ani din trecut.

Enver Hođia s-a ocupat, de asemenea, de unele probleme ale situației politice interne și internaționale a țării.

din viața tineretului lumii Copii care nu știu să zîmbească

Relatarile ziarului „Corriere della Sera”

„Împlinesc 14 ani. De doi ani sînt băiat de prăvălie la un gustator de fructe și zarzavaturi. Am urmat patru clase elementare și după aceea nu m-am mai dus la școală, deoarece a trebuit să muncesc. Lucrez pînă la ora opt seara. Pentru aceasta cîștig 5000 de lire pe săptămîna”.

„Procentul copiilor care părăsesc școlile este strîns legat de practicile ilegale și deseori scandalozose ale folosirii acestora în diferite munci” — subliniază „CORRIERE DELLA SERA”. O anchetă în acest sens a întreprins o comisie a secției de tineret a sindicatelor creștine din Monza. În foarte scurt timp numai în acest oraș au fost depistate peste 200 de cazuri a căror existență este pur și simplu trecută cu vederea de autoritățile locale. Comisia a hotărît ca să cerceteze cu atenție soarta a 99 dintre acești copii aleși la întâmplare. S-a stabilit astfel că 78 la sută dintre ei își aveau familiile chiar în orașul Monza. Numărul fetelor înțrecea pe cel al băieților în proporție de 3-2. În ce privește vîrsta, 75 la sută aveau 14 ani, 14 la sută împliniseră 13 ani, 9 la sută 12 ani și 2 la sută 11 ani. O mare parte — 45 la

sută — proveneau din rîndurile copiilor de muncitori, restul dintre copiii de țărani, meseriași și chiar funcționari. Din 95 de persoane interbate, 73 (76,8 la sută) nu frecventaseră decît școala elementară.

Cît privește „cîștigul” săptămînal al acestor copii el variază între 1000 și 10000 de lire. Majoritatea lor primesc între 3000 și 5000 de lire. Cea mai mare parte dintre ei sînt angajați în colmer dar au fost găsiți copii care lucrează și în mici întreprinderi industriale. S-a stabilit că, în general, copiii sînt angajați în locuri foarte departamentului muncii.

În Italia, ca și în majoritatea țărilor lumii, există legi precise care interzic folosirea copiilor la muncă. Dar, după cum se vede, aceste legi sînt încălcate întrucît tinerii între 11 și 14 ani prin statutul lor de „clandestini” oferă posibilități mari de cîștiguri diferiților patroni lipsiți de scrupule și nici nu beneficiază de apărarea drepturilor lor prin intermediul sindicatelor. Aceasta și urmăresc să obțină cei ce se sfidează cu bunăștiință legile ce trebuie să asigure ocrotirea copiilor.

I. RETEGAN

SEMNAREA TRATATULUI DE NEPROLIFERARE A ARMEI NUCLEARE DE CĂTRE R. F. A GERMANIEI

GUVERNUL Republicii Federale a Germaniei a hotărît semnarea Tratatului de neproliferare a armelor nucleare. Această măsură a fost anunțată vineri de cancelarul Willy Brandt. În conformitate cu hotărîrea adoptată, ambasadorii vest-germani la Moscova, Londra și Washington au semnat în cursul celei de-a șasea zile tratatul în numele guvernului.

Tratatul de neproliferare a armelor nucleare a fost semnat pînă în prezent de aproximativ 90 de state.

Scrisoarea de mai sus, a parținînd unui copil din orașul italian Monza, a apărut în ziarul „CORRIERE DELLA SERA”. Dar acesta este numai unul din numeroasele cazuri de băieți cîț și fete care încă înainte de a împlini vîrsta de 14 ani au fost nevoiți să abandoneze școala și să-și caute un mijloc de existență. Copii care au uitat copilăria, care nu mai știu să zîmbească.

Ziarul milanese a folosit această scrisoare pentru a întreprinde o anchetă în legătură cu soarta tinerilor, aflați la o vîrstă atît de fragedă care s-au volatilizat pur și simplu de pe băncile școlilor. Sarcina s-a dovedit a fi destul de dificilă și a dus la concluzia că nici nu este posibil să fie realizată o statistică precisă a acestora deoarece recensămintele sînt limitate numai la elevii

de școlile elementare. În mod practic, cercetătorul trebuie să facă o comparație între numărul elevilor care absolvă școlile elementare și al aceluia care intră în clasele următoare pentru a stabili procentul aceluia care au abandonat învățătura încă la o vîrstă înfragedă.

„Procentul copiilor care părăsesc școlile este strîns legat de practicile ilegale și deseori scandalozose ale folosirii acestora în diferite munci” — subliniază „CORRIERE DELLA SERA”. O anchetă în acest sens a întreprins o comisie a secției de tineret a sindicatelor creștine din Monza. În foarte scurt timp numai în acest oraș au fost depistate peste 200 de cazuri a căror existență este pur și simplu trecută cu vederea de autoritățile locale. Comisia a hotărît ca să cerceteze cu atenție soarta a 99 dintre acești copii aleși la întâmplare. S-a stabilit astfel că 78 la sută dintre ei își aveau familiile chiar în orașul Monza. Numărul fetelor înțrecea pe cel al băieților în proporție de 3-2. În ce privește vîrsta, 75 la sută aveau 14 ani, 14 la sută împliniseră 13 ani, 9 la sută 12 ani și 2 la sută 11 ani. O mare parte — 45 la

pe scurt

● COMITETUL nr. 3 al Adunării Generale a O.N.U. a adoptat o rezoluție cu privire la anul internațional al drepturilor omului. Documentul recomandă luarea unor măsuri pentru aplicarea hotărîrilor Conferinței internaționale de la Teheran asupra drepturilor omului din 1968. Membrii Comitetului își exprimă speranța că eforturile întreprinse în anul 1968 de guvernul țărilor membre ale O.N.U. și de organisme și agenții specializate ale Națiunilor Unite referitoare la drepturile omului, vor fi continuate și în viitor.

● LA AMBASADA americană din Helsinki a avut loc vineri o nouă întrunire a reprezentanților Uniunii Sovietice și S.U.A. care duc convorbiri preliminare cu privire la limitarea cursei inarmărilor strategice.

● ALEGERI ÎN NOUA ZEELANDĂ

● ÎN Noua Zeelandă vor avea loc simțată alegeri pentru deosebita celor 84 de deputați ai Parlamentului țării.

Bazindu-se pe rezultatele ultimelor sondaje ale opiniei pu-

blice, observatorii politici neo-zeelandezi prevăd o competiție electorală încordată între candidații Partidului Național de guvernămînt și cei ai Partidului Laburist. În prezent, Partidul Național deține 44 locuri în parlament, iar cel laburist 35.

● PREȘEDINTELE Pakistanului, mareșalul Yahya Khan, a anunțat o serie de măsuri care au ca scop să faciliteze reintegrarea la o guvernare civilă. Într-o cuvîntare radiodifuzată, șeful statului a făcut cunoscut că va ridica de la 1 Ianuarie 1970 toate restricțiile impuse activității

partidelor politice și că anul viitor vor avea loc alegeri generale pentru Adunarea Națională. Yahya Khan a subliniat că alegerile se vor desfășura după principiul „un om, un vot” și că Adunarea Națională ce va fi aleasă va elabora o nouă constituție a Pakistanului.

● ANUL INTERNAȚIONAL AL EDUCAȚIEI

● RUIND cuvîntul cu ocazia unui dejun oferit la Paris de A.P.I.J. (Asociația pentru informațiile de presă pentru tineret), René Maheu, directorul General al U.N.E.S.C.O., a arătat, între altele, că Adunarea Generală a U.N.E.S.C.O. a proclamat anul 1970 drept „An internațional al educației”.

Abordînd problema alfabetizării, René Maheu a afirmat că alfabetizarea adulților este sar-

cina cea mai delicată care revine U.N.E.S.C.O. „Pentru un adult, efortul este enorm și nu-l va întreprinde decît sub impetușul unui motiv puternic”, a declarat el în continuare. Afirmînd că în Franța nu există în mod practic analfabetii, directorul general al U.N.E.S.C.O. a atras totodată atenția asupra analfabetilor din rîndurile celor trei milioane de muncitori străini din această țară, arătînd că „Franța are dator să-și alfabetizeze”. În final, René Maheu și-a afirmat intenția de a alcătui o comisie de opt sau nouă membri, care să abordeze „Strategia dezvoltării și educației”.

● „MISS AUSTRIA” — blondă Eva Rubeer Steier — a cîștigat joi seara mult rîvnitul titlu de „Miss Univers-1969”. Alegea s-a făcut în celebra Royal Albert Hall din Londra, de un

jurii din care a făcut parte, între alții, și cunoscutul actor egiptean Omar Sharif. Pe locul doi s-a clasat „Miss America”, Gail Renshaw, iar pe locul trei reprezentanta R.F. a Germaniei, Christa Margraf.

Fericița cîștigătoare a titlului, în vîrstă de 20 de ani, a intrat și în posesia unui premiu de 2500 lire sterline.

● LUPTA LA FRONTIERA SUD-YEMENITĂ

● INTR-UN comunicat dat publicității de Ministerul Apărării al Yemenului de Sud se arată că Jemenule ale Arabiei Saudite au atacat un punct de frontieră situat pe teritoriul sud-yemenit, dar forțele yemenite au intervenit și au respins pe agresori. Comunicatul precizează că aceasta este a doua cîncetă înmîntre cele două țări pe perioada

rațiunii militare la granița dintre cele două state.

● DUPĂ cum relatează agenția M.E.N., președintele Sudanului, Gaafar Mohammed El Numeiry, a anunțat că o mică conferință arabă la nivel înalt, la care vor participa șefii de state din Republica Arabă Unită, Sudan și Libia, urmează să aibă loc la Tripoli, după încheierea reuniunii la nivel înalt a Ligii Arabe, prevăzută pentru 20 decembrie la Rabat. Generalul El Numeiry a precizat că această „mică conferință” se va întruni la fiecare patru luni.

● ÎN URMA convorbirilor purtate la Helsinki între o delegație finlandeză și o delegație a R.D. Germane, a fost semnat un protocol cu privire la colaborarea culturală și științifică între cele două țări pe perioada

1970-1971, transmite agenția A.D.N. Protocolul prevede organizarea de expoziții, schimburi de studenți și delegații culturale, precum și intensificarea colaborării între institute de artă, de știință și pedagogice.

● PARTIDUL Național Liberal a hotărît să-și retragă din noul guvern libanez unicul său reprezentant, Habib Mutran. Motivul acestei hotărîri, menționează agenția France Presse, îl constituie nemulțumirea liderilor P.N.L. pentru slaba reprezentare pe care partidu a are în guvern.

Habib Mutran însă, precizează agenția citată, a declarat că nu intenționează să se retragă hotărîrea partidului său, păstrîndu-și portofoliul sîntății în guvernul condus de Rashid Karamé.